

A M E N

EEN BLIJSPEL IN DRIE BEDRIJVEN

Door Bruno Buteneers & David Derouck

De toelating tot opvoeren van "Amen" moet aangevraagd worden bij :
AUTEURSBUREAU ALMO BVBA
Jan van Rijswijcklaan 282,
B-2020 Antwerpen
Telefoon: +32-(0)3/260 68 10 Fax: +32-(0)3/216 95 32
info@almo.be – www.almo.be

PERSONAGES

(8 heren – 9 dames – figuranten, 1 personage doet 4 dubbelrollen)

ALEX, veertiger, uitgebluste carrière-maker, rock-'n-roll uiterlijk, bril, mouwtattoos

AMELIE, tiener, punkachtig uiterlijk, Frans accent

ELSJE, verlegen schoonheid, cijfert zich weg voor iedereen

VIVIANE, middelbare leeftijd, lid kerkfabriek, babbelt graag

PETER, homo, netjes in gekleurd kostuum, gluisperig en dreigend

DIRK, homo, netjes in gekleurd kostuum, gluisperig en dreigend

DIDIER, man van Elsje, blaaskaak, gekleed als een polospeler op leeftijd

FLORA, vrouw op leeftijd, gereserveerd, ietwat nors

MEESTER MOENS, gepensioneerd leraar, plechtig, belezen

ANDRE, gepensioneerd, olijke man

CHRISTIAN, verzorgd en knap, ijzige psychopaat, wolf in schaapsvacht, tienerpooier

LEEN, vrouw van Alex

TINE, levendig meisje dat dolgraag trouwen wil

SABRINA, irritante wereldvreemde vrouw

WANDELAARSTER, vrouw die graag wandelt

RODELTAANTE, vrouw die graag roddelt

KOERIER, een koerier van een pakjesdienst

KERKGANGERS, zitten tijdens de plechtigheid en dansen

DECOR

EERSTE EN VIERDE BEDRIJF:

Een typisch kerkpleintje met een lantaarn, wat struiken en een kerk op de achtergrond.

TWEDE BEDRIJF:

Het klassieke, stoffige interieur van een pastorij. Een soort van woonkamer met boekenrek, kast, zetel en tafel. Een groot kruis mag natuurlijk niet ontbreken. Rechts is er een voordeur, links een deur naar een kamer.

DERDE BEDRIJF:

Het interieur van een kerk, links een altaar, dan een aantal kerkstoelen. Op de achtergrond zijn mooie, gekleurde glasramen te zien. Het heiligenbeeld en schilderij, waar in het tweede bedrijf sprake van zijn, moeten ook duidelijk zichtbaar zijn.

TIJD

Het stuk speelt zich op enkele dagen af.

KORTE INHOUD

Alex, een uitgebluste carrière-maker, rijdt wat doelloos met zijn wagen rond en krijgt plots een angstaanval. Op een kerkplein in een gehucht houdt hij halt en daar vraagt een vrouw of hij misschien de nieuwe pastoor is. Alex weet niet wat hem bezielt, maar hij zegt ja. Een interessant dubbelleven start. Aan de rand van het kerkplein vragen Peter en Dirk zich af als Alex de nieuwe pastoor is, van wie hebben zij dan het lijk in de koffer liggen?

Amelie, een punkachtig meisje, is uit de klauwen van tienerpooier Christian ontsnapt en ze kan nergens terecht. Pastoor Alex biedt haar onderdak aan en helpt haar stilaan met afkicken. Alex maakt kennis met de leden van de kerkfabriek (de plechtige meester Moens, olijke André en vrouw Viviane, de eigenwijze Flora en muzikale duizendpoot Elsje). Volgens meester Moens hangt in de pastorie een echte Van Gogh. Dirk en Peter dreigen en ondernemen pogingen om het schilderij weg te roven. Ook Christian duikt op en wil Amelie weer inlijven. Kan pastoor Alex de schijn hoog houden of hervalt hij in oude gewoonten?

Dit is een alleen lezen exemplaar

EERSTE BEDRIJF

Het kerkplein

Muziek: Jailhouse Rock – Elvis Presley

Wanneer het doek open is horen we een auto aankomen in volle vaart en met piepende remmen stoppen. Van LA komt Alex opgestrompeld en laat zich languit vallen op de bank links vooraan tegen een van de huisjes.

Alex: Miljaar! Ik heb het weer zitten! Ik dacht zowat rond te rijden met de wagen om mij te kalmeren, maar het is duidelijk niet gelukt. Weer zo een paniekaanval! Miljaar, miljaar! Ik weet zelfs niet hoe lang ik rondgereden heb of waar dat ik beland ben! Zo te zien precies ergens in de middeleeuwen. Het is allemaal begonnen toen ik twee jaar geleden mijn bedrijf verkocht heb. Sindsdien krijg ik regelmatig van die aanvallen. ... Ik ben 46...en wat heb ik nog om naar uit te kijken? Ik heb alles en niets! Alle grote momenten in een mensenleven heb ik al gehad: trouwen, een eerste grote reis, de beste rockgroepen van de wereld live gezien, de geboorte van mijn dochter, ...en noem maar op. Wat heb ik nog om naar uit te kijken?

Alex doet een paar ademhalingsoefeningen en begin te stretchen op de bank met de rug naar het midden van de scène. Van rechts achteraan komt Viviane zeer haastig opgelopen tot midden van de scène. Wat later komen ook Dirk en Peter op van linksachter en gaan tot links vooraan en luisteren zo het gesprek af tussen Viviane en Alex.

Viviane: *(Kijkt eerst onderzoekend naar Alex die nog steeds aan het stretchen is)* Ah! 't Zijt gij! Ik dacht dat een of andere terrorist de kerk wilde binnenrijden.

Alex: *(Stopt met stretchen en keert zich nu naar Viviane)* Een terrorist hier? Wat zou een terrorist hier komen zoeken? Trouwens als ik een terrorist was, dan zou het gevaarlijk zijn om op mij af te komen!!! *(Zet een paar passen korter bij Viviane terwijl hij zijn vest opentrekt om zijn "bommengordel" te tonen. Viviane deinst achteruit)*

Viviane: Ja, ja, ja.... Een terrorist begint hier ook geen toeren te doen op een bank. Die ...

Alex: Ik doe geen toeren op een bank! Ik was gewoon ...maar zijt gij niet een beetje nieuwsgierig *(Doet weer een stretchoefening)*

Viviane: Mag ik dan vragen wie dat ge dan wel zijt en wat ge hier komt doen?

- Alex:** Eén vraag tegelijk! (*Draait zich naar haar toe*) Het antwoord op uw eerste vraag is hetzelfde als op uw tweede vraag GE HEBT ER GEEN ZAKEN MEE!! (*Draait zich om en stretcht voort*)
- Viviane:** Maar wacht eens! ...Gisteren hadden we een nieuwe pastoor verwacht, maar die is niet komen opdagen! Nee, nee, dat kan niet. Ik dacht eerst effekes dat gij...maar dat kan niet.
- Alex:** (*Draait zich terug om en beseft dat hij best wat kan meespelen. Ondertussen belangstelling van Dirk en Peter*) En waarom kan dat niet? ... Waarom kan ik gene pastoor zijn? (*Neemt devote houding aan*)
- Viviane:** Zo ziet ne pastoor er niet uit!
- Alex:** En hoe ziet ne pastoor er dan uit volgens u? Ik ben wel uwe nieuwe pastoor! (*Zegent haar*)
- Viviane:** Zijt ...; gij...u...onze nieuwe pastoor? Ma... maa ... maar dat is geweldig! Ik ga het direct aan de mensen van de kerkfabriek vertellen! En ik zal het maar ineens tegen iedereen vertellen zeker. Ik denk dat ze dat graag zullen horen!

Lichten doven aan de linkerkzijde – spot op Dirk en Peter – ondertussen gaat het gesprek in mime tussen Alex en Viviane verder of spel links wordt bevroren

- Peter:** (*Fluistertoon*) Zeg, hebt ge dat gehoord? Wat zei die? Dat hij de nieuwe pastoor was? ...Ma...ma...maar als dat de nieuwe pastoor is
- Dirk:** Van wie is dan dat lijkt dat in onze koffer ligt, Peterke, ... schatteke?
- Peter:** ??????.....Dat begint hier al slecht. Ik had nochtans gezworen
- Dirk:** Maar dan gaat er hier niemand die pastoor in onze koffer missen, Prutske!
- Peter:** Nee, niemand zal die pastoor missen!Maar hier klopt iets niet! Hier klopt iets niet, Dirk!!!
- Dirk:** Wat denkt ge, Peterke? Zou die voor hetzelfde als wij hier zijn?
- Peter:** Ik hoop van niet, want dan gaat er iemand helemaal niet tevreden zijn! Kom nu maar, we vissen dat later wel uit! (*Beiden af rechts achter*)
- Dirk:** Amai!! Spannend, Zoeteke!!

Spot rechts uit en lichten over gans de scène terug op

- Viviane:** Ik ben Viviane, mijnheer pastoor, en ik woon vlak bij de pastorie, mijnheer pastoor. (*een beetje koketterend*) We hadden u gisteren

verwacht, mijnheer pastoor. Maar toen er niemand kwam, zakte de
moed ons weer in de schoenen, mijnheer pastoor. (*Enthousiast*) Terug
een mijnheer pastoor!!!! Dat is een echt mirakel!!!!

Alex: Hé, hé, Da's onze winkel hé, mirakels!

Viviane: Ja, ja, mijnheer pastoor, een mirakel!!!! ... Een mirakel!!!! Als er niet
gauw een nieuwe pastoor kwam, dan werd de kerk, de pastorie, en een
stuk bouwgrond achter de pastorie verkocht. En wat is een dorp zonder
kerk en pastorie, mijnheer pastoor? 't Is hetzelfde als een café zonder
bier, mijnheer pastoor.

Alex: Zo is het mijn dierbare! (Neemt *houding aan van zeer devote pastoor*)

Viviane: Zeg, mijnheer pastoor, gij hebt nogal een sjeke auto. Amai zeg! Ik wist
niet dat er pastoors waren die met zo'n dikke bak reden.

Alex: Oh, beminde gelovige, dat komt omdat het Vaticaan een overeenkomst
heeft gesloten met Volvo. Kwestie van de prijs te drukken!

Viviane: Wel, mijnheer pastoor, ik ga aan mijne André vragen of hij hier vlak
voor de kerk voor u een parkeerplaats wil schilderen. Hij heeft toch
niets beter te doen en dat zou voor u gemakkelijk zijn, nietwaar
mijnheer pastoor?

Alex: Oh, maar dat hoeft niet, zuster!

Viviane: De mensen in deze parochie gaan blij zijn, mijnheer pastoor. Nu was er
maar om de twee weken een viering. Gaat gij weer twee keer per week
een mis doen, mijnheer pastoor? Of terug elke dag ...?

Alex: Elke dag?

Het geluid van een betoging zwelt aan – en ebt weg = vooraf opgenomen

Alex: Wat is dat daar allemaal? Is dat op het Kerkplein?

Viviane: Dat zijn zeker weer van die spijbelende scholieren die betogen voor het
klimaat! Ofwel zijn het weer van die migranten die onder elkaar iets aan
het uitvechten zijn. Ja, mijnheer pastoor, verleden jaar stopte hier eens
zo ne vreemde om de weg te vragen. Eer dat die dat verstaan had, hé
mijnheer pastoor!

Alex: Allez! Eerst dacht ge dat ik een terrorist was en nu hoor ik dat er hier
nog vreemd volk over de vloer komt.

Viviane: Ja, mijnheer pastoor, maar ondertussen was zijne kleine uit de auto
gestapt en ziet eens wat die uitgestoken heeft! Puur vandalisme!! (*Ze
wijst naar de grond*)

Alex: Een krijttekening! Mooi gedaan! *(Viviane kijkt teleurgesteld)*
Ach, dat regent toch allemaal weg, Viviane! *(Hij spreidt de armen en wijst naar de lucht)*

Viviane krijgt nu zijn armen in het oog

Viviane: Maar jij hebt van die dingens...euh ...op uw armen.

Alex: Tattoos! Allemaal over het Oude Testament. Ja, daar komen zoveel mannen in voor dat ik ze niet kon onthouden. En zo is dat gemakkelijker. Die heilige mannen, dat waren de superhelden van vroeger. *(Kijkt op zijn horloge)*

Godver...euh Potverdomme!! *(Viviane slaat de handen voor de ogen)*
Sorry, Vloeken mag niet hé! Ik moet dringend weg, want ik moet nog zelf gaan kopen om de zieken te zalven!

Viviane: Oh, ja Doet u maar, mijnheer pastoor! Ik moet er ook maar eens vandoor. Wat zullen ze nu zeggen als ik ze vertel dat we een nieuwe pastoor hebben? Allez, tot ziens, mijnheer pastoor! Dag mijnheer pastoor! *(Viviane af rechtsachter. Alex gaat haar een stukje achterna om zeker te zijn dat ze weg is)*

Alex: Oef!! Chance! *(Laat zich terug op de bank vallen)* Ik ken echt geen klote van die heiligen. Die tattoos zijn er allemaal van rockbands. Maar geen vanuit de hemel. Ik zal toch eens moeten zien dat ik enkele van die Charels ken. Wacht ik zoek het eens op!

Alex neemt zijn smartphone en begint te zoeken. Amelie komt op van rechts achteraan en begint met krijt op de muur te schrijven. Ondertussen is Alex druk bezig

Klokkengelui (in de verte)

Ha, hier zie! Zebedeus van Mainz, geboren op 16 oktober rond 710
...heeft enkele kloosters gesticht ...Was een doodbrave simpele heilige.
..... Maar, dat is daarom dat ze tegen François van 't Schaarke
"Zebedeüske" zeggen. Braaf en simpel!

(Krijgt nu Amelie in het oog. Staat recht en gaat achter haar staan en leest luidop) *(Spelt)* C-L-O-O-D-Z-A-C-K! ... Klootzak? – Wat is hier de bedoeling van?

Amelie: *(Spreekt met Frans accent.)* *(Kwaad)* Gij zijt tous hetzelfde! Allemaal klootzak!!

Alex: Ah zo! En heeft de juffrouw enige redenen waarom wij allemaal "klootzak" zijn? A propos, ge moet leren zonder fouten te schrijven!

Amelie: Allemaal klootzak! Ik word partout wekgejaagd. Zij denk zeker ik ben ond!

Alex: Misschien moet je stoppen met alles vol te schrijven. Als het niet regent blijft dat wel lang staan hè!

Amelie: Ik ben alleen et j'ai rien! Ik krijg nergens iets om te eet. Ik heb moeten slaap buiten onder boom. Ik in different dorp gaan vraag op pastori, maar daar geen pastoor meer zijn of anders zij niet opendoen. Andere riches stinkerds mij niet willen! Tous klootzak!

Alex: Blijf hier maar overnachten!

Amelie: Ekt?!!

Alex: Nieuwe pastoor, nieuwe regels

Amelie: Je suis Amelie en ik kom van la France

Alex: (*Ironisch*) Pastoor Alex! Ik dacht zeker, die komt uit de Vlaanders!

Amelie: En paar gast hebben mij opgesloot en mij drugs gegee en vendu aan mannen. Ik kreeg niks buiten slaag! Maar eergister ik ben kunnen escaper!

Alex: Moet je dan niet naar de politie stappen, in plaats van hier

Amelie: PAS DE POLICE!!!!

Alex: Loverboys!

Amelie: Loverboys???...Varkens ja!!! Ze heb mij menacé!! Ze zouden mij verdrink!!

Alex: En kon je niet naar je ouders?

Amelie: Neen! Ik zat in institute, maar daar zal niemand mij mis!

Alex: Hier op de pastorie zullen wel kamers genoeg zijn. Je kan blijven zolang als nodig. Maar kuis dat hier eerst een beetje op. De mensen hier zien dat niet graag. Kom, ik vind wel een emmer en wat water Ik moet een paar uurtjes weg. Tot straks! (*Alex gaat links achteraan af en Amelie volgt en komt dan op met een emmer en een doek*)

Amelie: Au revoir monsieur cure Alex, au revoir!!!

Ze begint het krijgt weg te wissen. Van rechts achteraan komen Dirk en Peter op. Ze willen Alex achterna maar bemerken dan Amelie. Dirk direct op een verwijfde manier tot bij Peter. Zij willen al stotend en trekkend aan elkaar Alex achterna, maar op dat ogenblik staat Amelie recht en bekijkt hen van kop tot

teen. Dan komen ze terug en gaan in een grote boog rond Amelie tot voor de bank links. Amelie kijkt nog eens en begint al fluitend verder te kuisen, heel rustig. (Hier spot op de twee terwijl het licht over de ganse scène iets dimt)

Peter: *(Duwt Dirk wat van zich af)* Wie is die Alex nu weer?

Dirk: Misschien een nieuwe lichting pastoors die vanuit het bisdom gestuurd worden, hé schatteke!

Peter: Allez!!! De ene pastoor is nog niet koud of er komt al een nieuwe. En die nieuwe, die kon toch onmogelijk weten dat den andere nooit zou komen!

Dirk: Sè schatteke, zo had ik het nog niet bekeken zie!

Aan de andere zijde steelt Amelie de show met de spons en de natte doek. Ze kijkt af en toe om en ziet de twee bezig – het fluiten verandert dan = wordt luider en hoger van toon, maar wanneer de twee haar dan bekijken, doet ze naarstig voort en fluit terug op gewone toon. Dit herhaalt zich een paar keer

Peter: Ik vertrouw die kerel niet! Zo ziet een pastoor er helemaal niet uit!

Dirk: Ha, ik weet het!! IK weet het!! ...Een bedrieger?Denkt gij dat die om dezelfde reden als wij hier is, lieveke? ... Ho, ik mag er niet aan denken !

Peter: Ik hoop van niet! Ik ga dat subiet ne keer uitzoeken!

Dirk: *(Neemt Peter bij de arm – heel angstig)* Zouden we toch niet beter naar de politie gaan?

Peter pakt Dirk bij de handen – heel lief en nadrukkelijk – Amelie fluit

Peter: Dirkske, schat, ze gaan nooit geloven dat wij die man niet vermoord hebben!

Dirk: Maar wij hebben hem niet vermoord! Toen we het hem vroegen begon hij plots naar adem te happen en te schokken! Daar kunnen wij toch niets aan doen!

Peter: Neen! Maar dat zal de politie niet geloven! Hij wist blijkbaar van niets! We moeten dat lijk ergens dumpen!!

Dirk: Peterke.... Ik euh..., ik....

Peter: Dirk! Verman u! *(Reactie bij Dirk)* Denk aan de beloning!

Dirk: Verman u! Verman u! En hoe zou IK dat moeten doen?

Peter: Oh, heb ik iets mis gezegd?

Dirk: Maar allé schatteke, dat weet ge toch!

Peter: Houdt u kloek! Als we de beloning opstrijken, gaan we lekker genieten op een paradijselijk eiland, in een chique hotel

Dirk: Een warm bad en een zachte massage!

Peter: Nog beter! Een massage op een wit strand aan de blauwe zee! (*Amelie fluit*)

Dirk: Dan kan ik altijd bij u zijn...en... uw...ventje.... Worrrr....

Dirk krijgt het even moeilijk. Hij wappert met zijn hand voor zijn gezicht

Peter: Ik ga nu wel wat komedie moeten spelen, want anders gaan we het nooit te weten komen. Je gaat af en toe een kant van mij zien die je misschien niet leuk gaat vinden. Denk dan maar aan de beloning!!

Dirk: (*A la Gaston Bergmans*) Maar het moet, hé Peterke! Ik heb er zelf voor gekozen, hé Peterke!

Peter: Denk maar aan de massage!

Dirk kijkt Peter heel liefdevol aan en pakt hem dan eens stevig vast! Amelie fluit! Peter duwt Dirk zachtjes weg en wijst naar Amelie, die ondertussen naarstig voortdoet.

Peter: We zullen het eens aan die juffrouw daar vragen waar die zogezegde pastoor naartoe is!

Lichten op de scène terug op

Peter en Dirk gaan naar Amelie toe. Amelie werpt de spons naar de emmer die een stukje verder staat. De spons komt echter naast de emmer terecht. Peter port Dirk aan om de spons te gaan oprapen. Deze doet het en geeft de spons aan Peter die ze dan aan Amelie teruggeeft.

Peter: Alstublieft juffrouw!

Amelie: Bedankt juff...euh... mijnheer!

Dirk: Ja, alstublieft, juffrouw! Amai! gij moogt er ook zijn zulle! Die pastoor heeft heel goeie smaak, nietwaar Pee...euh... (*Krijgt por van Peter*) kameraad?

Amelie: Bedankt!

Peter: Ja, ja, juffrouw. En wij zijn twee makelaars: Van Schilders en Devriendt

Dirk kijkt Peter met grote ogen aan en krijgt een por van Peter. Dirk knikt hevig

Amelie: Ah! Scild en vrient! 't Is gij zijt van de Bruges!

Dirk: *(Maakt zich nu stoer alsof hij alles weet)* Neen, neen, juffrouwke, dat is iets heel anders, heel anders, nietwaar Pee...euh...kameraad?

Peter: Wat ik vragen wilde juffrouw, weet gij soms of mijnheer pastoor misschien thuis is.

Dirk: Ja, ja, of mijnheer pastoor misschien thuis is, nietwaar Pee...euh...kameraad?

Amelie: Non, ik weet niet!

Dirk: Gij zijt zeker niet van hier, juffrouwke? *(Kijkt naar de tekst van Amelie)*

Amelie: Non...non...nieje

Peter: Aha.... Vous êtes françois? Amai! zo jong en skoeën, ... beautiful Allez schoon! Mijnheer pastoor kent er iet van moet ik zeggen

Dirk: *(wijst naar wat Amelie geschreven heeft)* Zijn er misschien vandelen geweest, juffrouwke...; euh ma... mad...euh chérieke! *(Knikt naar Peter van: zie ik kan het ook!)*

Peter: 't Is triest.... fel triest ...ne spa...juf.... euh...ma.... mad...chérieke *(a la Eddy Wally)*

Amelie: Non, non, pas de spa voor mij!

Amelie weet niet hoe ze het heeft

Dirk: Oui, oui wreed triest, ne spa!

Amelie: Mais non! Gene spa voor mij!!

Peter: Enfin! Zeg maar tegen mijnheer pastoor dat wij later eens zullen terugkomen

Dirk: Just...wij komen terug ...plus tart...

Peter: Au reçoivoir!

Dirk: Allez bonjour hé !

Beiden gaan af rechts achter af en toe omkijkend naar Amelie. Dirk loopt tegen de emmer, struikelt, maar herpakt zich. Amelie voelt zich helemaal niet op haar gemak en sluipt in een grote boog langs vooraan de scène en loopt dan af langs het poortje de pastorij binnen. Ze laat de emmer en de spons en vod achter.

Van linksachter komt Alex op met een grote verfpot waarop in 't groot ZALF

geschreven staat.

Alex: Dat heb ik dan weer eens goed geregeld zie. Mijn vrouw denkt dat ik mij op een nieuw project gestort heb. Als ze de waarheid moest weten, liet ze mij direct opsluiten. Ik, pastoor ...Ze lacht zich een krik!

Alex Krijgt dan de emmer in het oog. Zet zalf op de bank en werpt de spons en de vodden in de emmer en draagt emmer en zalf langs het poortje af in de pastorie. Komt terug op en gaat links achteraan terug af en komt een beetje later terug op met nog een pot waar in grote letters ZALF op staat en wil daarmee af in de pastorie. Op dat ogenblik komt Didier op van rechts achteraan. Hij ziet Alex afgaan en fluit heel hard op de vingers en roept dan ...

Didier: Hela! Hey! Helaba!!!!

Alex: *(Draait zich om en komt terug tot voor het poortje)* Hebt ge het tegen mij?

Didier: *(Kijkt kwaad rond)* Ziede gij iemand anders?

Alex: Awel, gij hebt schoon manieren! Ge fluit naar mij precies of ik een hond ben die te lang in het bos blijft om te kakken.! Schoon! Schoon!

Didier: Ja, wat moet ik doen? Ik ken uwe naam niet!

Alex: Wat is er mis met ...meneer?

Didier: Ja, ja, 't is al goed! *(Alex af langs poortje met emmer en zalf en direct terug op)* ...Zijt gij de nieuwe pastoor?

Alex: Ja, Pastoor Alexander of Alex of Eerwaarde! Ge kunt kiezen, maar zonder te fluiten!!

Didier: Of het een meerwaarde is, dat valt nog af te wachten!

Alex: Eerwaarde, geen meerwaarde! En wie zijt gij? Zeker geen meerwaarde!

Didier: Ik ben Didier! Gewoon Didier! En als ge weer gaat beginnen en ge zoekt ruzie, wel die kunt ge krijgen!

Alex. *(Terwijl hij achteraan links afgaat)* Ik ben nog nergens aan begonnen!

Didier: *(IJsbeert over de scène)* Godver...godver.... Maar hij zal naar mij luisteren. Pastoor of gene pastoor!

Alex: *(Komt terug op met een kartonnen doos waarop in grote letters MISWIJN staat en een verfpot met ZALF)*

Didier: Luister eens

- Alex:** Subiet zie, ik draag dat eerst binnen (*Alex af in pastorij via poortje*)
- Didier:** Miljaar... miljaar ... de miljaar!! En toch zal hij luisteren!
- Alex:** (*Terug op – praat reeds van in het poortje*) Wel zijt ge nu nog hier? Wat scheelt er?
- Didier:** Het gaat over het gelui van uw klokken! Ge gaat er toch weer niet opnieuw mee beginnen hé! Ik ben hier in dit gehucht komen wonen voor de rust en de stilte en niet voor dat gebimbambeier rond mijn oren! Stilte en rust! dat is alles wat ik vraag!!
- Alex:** (*Gaat rustig op de bank zitten*) Ik denk dat die klokken er al waren voor gij hier kwam wonen. Die luiden al meer dan honderd jaar! Als ge naast een station gaat wonen dan weet ge dat er af en toe een trein passeert.
- Didier:** Hoort hé! Mijn geduld is op! óp! óp! 't Is gedaan!!! Gedaan! Gedaan!! Gij gaat de klokken luiden en er komt geen kat naar uw kerk! Geen kat!! Ze zouden de boel beter platgooien en er appartementen op zetten. Dan zouden ze eindelijk eens iets doen voor de mensen. Moesten jullie allemaal een vrouw en kinderen hebben, ge zoudt die klokken wel stilhouden. Maar ja, daar denken ze niet aan de egoïsten!! Egoïsten!!! Maar wacht maar, mijn vrouw komt seffens ook! Dan zal je wel een toontje lager zingen!!

Didier kwaad af rechts achteraan

- Alex:** (*strekt zich even uit op de bank*) Ik denk dat die zijne feestdag ook valt op 16 oktober. Alhoewel hij er niet uitziet als ne Zebedeüs.Weet ge wat? ... Ik ga zo een beeld van de Heilige Zebedeüs bestellen! (*Neemt zijn Smartphone en bestelt*)
- Hier se, www punt bol, punt com ... kijk eens verschillende beelden...
Ah hier Zebedeüs. 29,99€, da's geen geld. Hopla, bestellen!

Ondertussen:

Van rechts achteraan komt Viviane haastig op. Ze ziet Alex op de bank zitten, blijft staan en gaat terug af. Komt dan op gevolgd door Flora, André en M. Moens. Flora trekt Viviane aan de arm en geeft teken dat deze achter haar moet blijven. Ook André wil Viviane achter zich, maar deze laat zich niet doen. Gevolg: een trekken en stoten waarbij beurtelings Viviane en André in de armen van meester Moens terecht komen. Deze is hier natuurlijk niet mee opgezet en duwt ze telkens van zich af. Tot Flora kordaat Viviane en André van elkaar houdt en ze aanmaant om rustig te zijn en te wachten achteraan rechts. Flora gaat dan tot bij Alex en maakt een hoofse buiging.

- Flora:** Welkom, mijnheer pastoor!

Viviane: *(Tot rechts van Flora)* Wij zijn allemaal leden van de kerkfabriek!

Flora: Ja, ja! We weten het al! *(Ze duwt Viviane terug tot achteraan en komt terug tot bij Alex. Onmiddellijk André tot naast haar en wil ook iets tegen de pastoor zeggen)*

André: *(beetje beschonken)* En ik heb iets lekker gedronken!!!

Flora: *(Flora neemt hem vast en duwt hem terug naar achter)* Ja, ja, André, en 't was geen water zeker!

André: Nee, nee, Flora, in water kunt ge alleen maar verdrinken! Nee, iets veel beter! een Duvelke... of twee ... of drie.... Of... *(Hij krijgt van Viviane de nodige klappen terwijl hij wegduikt)*

Flora: Ja, ja, 't is al goed!

Ondertussen is Meester Moens tot bij Alex gekomen. Alex steekt zijn telefoon weg. Flora zo rap ze kan tot rechts van Moens. Achteraan blijven Viviane en André kibbelen. André ligt duidelijk onder de sloef.

M.Moens: Heeft u al kennis gemaakt met ons prachtig patrimonium, mijnheer pastoor?

Alex: *(Staat recht)* Helaas, nog geen tijd gehad, meneer ...euh....

M.Moens: Moens, mijnheer pastoor, maar iedereen zegt Meester Moens; alhoewel ik reeds gepensioneerd ben. Wil deze samenkomst eerder beschouwen al een soort kennismaking, want voor een echte vergadering van de kerkfabriek dient er natuurlijk eerst een agenda opgemaakt te worden.

Flora: Ja, mijnheer pastoor, wij zijn maar een kleine kerkfabriek met simpele brave mensen. En als u, mijnheer pastoor, niet was gekomen, dan was het met ons gedaan geweest. Ah ja, gene pastoor, geen parochie!

M.Moens: En dat zou toch zonde geweest zijn van ons erfgoed!

Flora: Al jaren proberen we onze plan te trekken. We voeren financieel een zuinig beleid!

André: Gierig, ja! *(Hij krijgt een flinke duw van Viviane)*

Viviane: André!!!

Flora: Wij doen ons best en Onze Lieve Heer beslist over de rest!

André: *(Naar rechts vooraan. Viviane hangt aan zijn arm)* Maar zou het niet goed zijn als Onze Lieve Heer er niet is dat mijnheer pastoor ook

volmacht heeft op de rekening? Als we hem niet kunnen vertrouwen, wie dan wel?

Flora kijkt hem zeer kwaad aan

M.Moens: Daar zullen we het later nog wel over hebben. Kijk, mijnheer pastoor, een uitgebreide catalogus van wat er zich in de kerk bevindt; vindt u in de sacristie. Ook uw gewaden en dergelijke hebben we zo goed mogelijk in de sacristie bewaard.

Alex: Wel meester Moens, dat komt goed van pas, want ik wil een speciale mis opdragen voor een patroonheilige die mij nauw aan het hart ligt. Zijn feestdag is op 16 oktober

Van achteraan rechts komen Peter en Dirk opgelopen. Ze zien dat er volk is, Houden zich in en wandelen schijnbaar niet geïnteresseerd af linksachter.

Flora: Dat mag geen probleem zijn. U bent nu de herder van deze kudde!

André: Geen probleem als gij u niet moeit!

Alex: En er moeten klokken luiden, miljaar de nonde...euh... potvernonde...Ik ben zot op klokkengelui! For whom the bell tolls!

André: Ik ken nog eentje die zot is van klokkengelui! (*Krijgt por*) Of van iet anders. Maar zot is hij! (*Weer por*) Ai, mijn ribben!

M.Moens: In de loop van de geschiedenis is onze klok een paar keer in beslag genomen. De laatste keer in de tweede wereldoorlog door de Duitsers. We hebben ze teruggevonden doordat ze versierd was met de beeltenis van de H. Petrus met het Latijnse opschrift "Petrus Vocor "en....

André: Latijn? Maar dat ken ik ook! Kent gij nog latijn, mijnheer pastoor?

Alex: Euh....

André: Datis nepis potentis negrote! Allé slimmeriken, wat wilt het zeggen?

M.Moens: Ja kijk hé, met de klassieke talen gaan we echt niet het zotteke uithalen!

André: Awel? Maar zijt maar gerust. Het is geen Latijn! Datis nepis potentis negrote, is geen klassieke taal, het is gewoon Vlaams voor: Dat is ne pispot en 't is ne grote!!!! Goed hé?! (*Hij lacht heel hard, maar krijgt weer een serieuze por in de zij*) Ai!!! Mijn ribben!

Van achteraan rechts komt Elsje opgelopen, stopt, kijkt rond, ziet dan Alex en gaat er onmiddellijk naartoe en schudt hem de hand – eerst nogal hevig, maar

dan langzamer waardoor ze duidelijk laat blijken dat ze Alex aantrekkelijk vindt. Ondertussen tekst.

- Alex:** *(Laat haar wat doen en trekt dan pas zijn hand terug) Iedereen heeft zo zijn zwaktes.*
- Elsje:** *(Probeert een soort reverence te maken, paar keer buigen) Ik ben Elsje! (Iedereen kijkt sip behalve André, die heeft er duidelijk pret in)*
- M.Moens:** *(Neemt Elsje bij de schouder en neemt haar mee naar rechts en gaat dan terug tot rechts van Flora. Ondertussen tekst) Elsje woont hier nu bijna twee jaar. Ze is een echte aanwinst voor onze kerkfabriek. (Reactie bij Flora) Ja, ja? ... Jij natuurlijk ook hé Flora!*
- Viviane:** *(Tot bij Elsje) Elsje is hare man naar hier gevolgd*
- Elsje:** We zouden hier aan kinderen kunnen beginnen
- M.Moens:** Zij bespeelt ons eeuwenoude orgel.
- André:** *(komt tot rechts van Elsje) Ja, ja, mijnheer pastoor, conservatorium hé! Ze kan op verschillende instrumenten spelen, maar maar op één fl.....*
- Viviane:** André!!!!
- Elsje:** Ik probeer een beetje creatief te zijn. Zeg Flora, ik heb nog een paar ideetjes
- Flora:** Ja, ja, goed, we bekijken het straks wel. Maar laat ons nu eerst eens in de kerk gaan kijken.

Viviane, Flora en Elsje gaan af achteraan rechts.

André naar rechtsvoor, haalt flesje Duvel uit zijn zak en trekt er de kroonkurk af met een huissleutel of...

Ondertussen blijft M. Moens achteraan rechts treuzelen. André wankelt min of Meer naar links tot bij Alex, die terug opkomt vanuit het poortje.

- André:** Mijnheer pastoor!! Mijnheer pastoor!! Kom eens hier! *(Geeft het flesje Duvel aan Alex en haalt een nieuw uit de zak en ontkurkt het en stoot aan bij Alex)* Ik moet u wat zeggen! Luister goed! Laat u niet misleiden! *(Drinkt flesje ondertussen leeg en steekt het in de zak)*
- Alex:** Misleiden? ... Een pastoor moet altijd de mis leiden, mijn zoon!
- André:** Die Flora is hier de baas. De rest heeft niets te zeggen! Niets! Ze is zogezegd afkomstig van simpel mensen. Mijn gat ook! Weet ge wat het is? ... Een schijnheilige trien, dat is ze! Ze is afkomstig van een rijke boerenfamilie, maar ze hebben alles opgedaan! Dan de vader

gestorven, de zoon het afgetrapt, de boel verkocht! En nu probeert ze op de een of andere manier de boel weer te redden

Alex: Achterklap, André? Dat is niet mijn favoriete zonde, André!

André: Dat is gene achterklap mijnheer pastoor, dat is de zuivere waarheid! Het heeft gene zin om te vergaderen, want zij beslist toch uiteindelijk alles alleen.

M. Moens komt af en toe eens achter het muurtje uit kijken en luistert mee

Alex: En Elsje?

André: Dat kind wil een nieuwe wind laten waaien, maar Flora wimpelt alles af!

Alex: Spijtig!

André: Zeg dat wel! Het is goed dat gij nu ook toegang krijgt tot de rekeningen, mijnheer pastoor, want ik betrouw die Flora voor geen haar!

Alex: Staat er dan zoveel op die rekening?

André: Een paar honderdduizend euro. Maar dat is niet alles. Ik ben er zeker van dat madam Flora haar zinnen op de pastorie en die bouwgrond gezet heeft!

Alex: Wat gij allemaal vertelt. En dat allemaal op mijne nuchtere maag

André: En op mijn volle blaas. Ik moet dringend plassen.

André loopt haastig door het poortje de "tuin" van de pastorie binnen. We horen hem zuchten van verlichting.

Peter en Dirk terug op van linksachter. Eerst Peter dan Dirk rondkijkend. Dan af rechts achter)

Alex: (Reageert direct) Ja, maar André! Daar kunt ge toch niet gaan plassen.

André: Te laat mijnheer pastoor!

Op het ogenblik dat Alex wil afgaan langs het poortje, komt Moens terug tevoorschijn en roept dadelijk naar de pastoor.

M Moens: Mijnheer pastoor, mijnheer pastoor! Ik wilde u eventjes alleen spreken, mijnheer pastoor!

André: Oooooohhhh !!!!.....

M Moens: Eerwaarde Alexander

André: Jaaaaahhhh!!!

M Moens:Enfin!.....Eerwaarde Alexander, er hangt hier een kostbaar schilderijtje..... Een echte Van Gogh!!!

Alex: Van de bekende schilder Van Gogh? Daar twijfel ik aan!

André komt terug uit de tuin gewaggeld door het poortje

André: Dat deed deugd zie! Ik zal maar eens gaan zien wat de anderen aan het doen zijn! Allé, ge weet het dus hé mijnheer pastoor. Dag Meester! *(Af achteraan rechts)*

M Moens: Luister! Van Gogh had rond de jaren 1880 gene nagel om aan zijn gat te krabben. Op weg naar Brussel is hij hier beland. In het veld zag hij een schoon tafereeltje dat hij absoluut wilde schilderen. Hij is dan bij de pastoor gaan aankloppen en heeft die man zijn materiaal geleend en heeft het tafereeltje geschilderd.

Alex: En wat is er dan met het schilderijtje gebeurd?

M Moens: De pastoor mocht het houden. Maar de pastoor vond het schilderij maar niets, maar heeft het toch aangenomen. Wat kon die anders doen?

Alex: Een echte Van Gogh?

M Moens: Kom, ik zal u eens tonen waar het ergens hangt in uw pastorie! *(Zij gaan beide af langs het poortje)*

Van rechts achteraan komt Dirk opgesloten (à la Gaston Bergmans) kijkt overal rond en gaat sterk heupwiegend en met de armen zwaaiend terug af. Na een poosje komen hij en Peter opgesleept met een lijk als pastoor gekleed. Peter rechts en Dirk links hebben het lijk vast onder de arm en slepen het zo tot midden scène. Daar blijft Dirk plots staan en laat het lijk vallen.

Peter: Awel, wat doet ge nu?

Dirk: Ik dacht dat ik iets hoorde!

Peter: En moet ge hem daarom laten vallen? Seffens breekt hem nog in twee!

Dirk: Zeg dat het niet waar is, hé! Wat gaan we dan doen?

Peter: Dat weet ik niet! ...Maar de vraag is: Wat gaan we er nu mee doen?

Dirk: We kunnen hem thuis toch ook niet in de living zetten! Dat wil ik niet zulle, sjoeke!

Peter: Dat weet ik ook! Maar wat doen we er mee?

Dirk: Willen we hem achter de hof van de pastoor leggen? Wat peinst ge daarvan?

Peter: Da's nog zo geen slecht gedacht! We leggen hem daar onder de struiken..... Zeg wat denkt gij van die nieuwe pastoor?

Dirk: Ik weet niet, zulle! Ik ben dat allemaal niet gewoon!! Ik weet het echt niet!!

Peter: Dirk, er klopt iets niet met die gast. ...Staat een pastoor vol tattoos?

Dirk: Schat dat weet ik niet! Denkt gij dat hij zou liegen?

Peter: Liegt de bisschop?

Dirk: Normaal niet!

Peter: Wat is normaal? Weet ge wat ik denk?

Dirk: Maar schatteke, hoe kan ik dat nu weten?

Peter: Het schilderij! Die is hier voor dat schilderij!

Dirk: *(In paniek)* Hij weet van het schilderij?!!! Wat kunnen wij dan nog doen? Gaan wij dat wel aan kunnen?

Peter: De beloning Dirk! Denk aan de beloning, Dirk! Voor zoveel geld moet ge al iets over hebben!

Off-scène:

Viviane: Daar moet de pastoor over beslissen! Ik zal eens gaan horen wat hij erover denkt.

Tijdens het gesprek van Viviane grijpen Dirk en Peter het lijk onder de Armen en sleuren het af achteraan links. Dan zien we Viviane opgelopen komen van rechts achteraan en ze loopt af langs het poortje. Even later Dirk en Peter op van links achteraan en gaan voorzichtig af rechts achteraan.

Hier valt het doek en volgt de decorwissel.

Optreden gelegenheidskoor (alle spelers uit kerkfabriek)

Bim Bam – André Van Duin

TWEEDE BEDRIJF

De pastorie

Decor:

- *Doek achteraan opgerold – hier staat nu een binnenwand van de pastorie met prikbord en een groot kruisbeeld.*
- *Links – waar de buitenzijde van de pastorie was, worden nu aan de binnenkant gordijntjes en draperieën gehangen – Waar het poortje was, staat nu een sofa. De wand is bekleed met een zwarte doek waarop een of andere religieuze schilderij*
- *Rechts – Vooraan rechts komt de deur te staan = een stuk van het muurtje weg. De rest van de muur wordt bedekt met zwarte doeken met posters van religieuze activiteiten. – een klein dressoir*
- *In het midden staat een tafel met enkele stoelen*

Als het doek opgaat staan M Moens en Alex, met bril, vooraan op de scène en staren voor zich uit richting publiek. Ze maken hoofdbewegingen alsof ze een schilderij aan het bewonderen zijn.

Alex nu gekleed als pastoor – kleeft past duidelijk niet (te kort) – à la Don Camillo

M Moens: Dit is dus het meesterwerk!

Alex: Een echte Van Gogh??? Zo klein?? 't Is amper een A4 groot!

M Moens: Ja, je hebt gelovers dat het een echte is en niet gelovers. Maar dat is in de kerk ook zo, denk ik, nietwaar mijnheer pastoor? Maar als je goed kijkt, zie je toch duidelijk die typische kleuren en die penseeltrekken van de meester!

Alex: En dat hangt gewoon hier in de pastorie?

M Moens: Het hangt hier al zoveel jaren. Hadden de Duitsers dat tijdens de oorlog geweten, dan zou het hier niet meer gehangen hebben. Ik heb er een artikel over geschreven in de toeristische gids van de gemeente en sindsdien is er wel wat belangstelling voor. Daarom zou ik het werk toch wat beter willen beschermen. *(Kijkt nu naar Alex)* Iemand moet er zich over gaan ontfermen.

Alex heeft eerst niet door dat Moens hem bedoelt - maar dan realiseert hij het zich

Alex: Wat?!!! Ikke?!!! En de mensen van de kerkfabriek? Flora?

M Moens: Ja, ...euh... ik weet niet Laten we zeggen dat Flora in andere dingen gelooft

Alex: Maar het hangt hier al toch zo lang!

M Moens: Maar toen waren we nog niet zeker of het wel een echte Van Gogh was. Nu heeft een bevriend professor het werk onderzocht en hij heeft bevestigd dat het hoogstwaarschijnlijk authentiek is. Misschien kan u ook eens informeren bij het bisdom, die hebben toch ook veel ervaring met kunstschaten.

Alex: Ik zal eens navragen. En heeft hij ook gezegd wat het schilderij volgens hem waard is?

M Moens: *(Heel dicht bij Alex – fluistertoon)* Miljoenen!

Alex: *(Verrast luid)* Miljoenen!!!!

M Moens: Ssst Minstens!

Alex: *(Kijkt nu nog eens goed naar het schilderij)* Miljoenen voor dit tafereel? Als ik goed zie, is die man die daar gehurkt zit in dat korenveld Is die aan het En dat is miljoenen waard?

M Moens: Ja, mijnheer pastoor, krampen zijn van alle tijden! En op het veld staan er geen "huisjes ". De mensen moesten zo wel hun behoefte doen.
(Beide kijken nog even naar het schilderij) Ik moet nu naar huis. Zorg er goed voor, mijnheer pastoor!

Alex: Ja, ja, Tot ziens meester Moens

M Moens gaat af links

Alex blijft nog een ogenblik staan, mijmerend naar het werk kijkend – Gaat zich dan rechts aan tafel zetten en zet bril op voorhoofd – ondertussen tekst

Alex: Amai seg! Een berg geld en een kunstwerk dat miljoenen waard is. Ik zou gewoon mijn eigen zaak kunnen terugkopen. Daar bekwame mensen in zetten en ik een rustig, luilekker leventje leiden. Wie zou nu kunnen denken hier op zo'n rustig plekje een echte Van Gogh te vinden?

Dirk komt op van LA, verkleed als non, kled is te kort waardoor zijn gekleurde broek eronder te zien is. Praat met hoge stem

Dirk: *(heeft kruik wijwater bij en/of doos snoephosties – met hoge stem)*
Eerwaarde mijnheer pastoor. U bent de nieuwe pastoor in ons dorp?
Aangename kennismaking. *(Buigt bevend door één knie)*

Alex: Ah ons tante nonneke. *(Laat hand kussen)* Hoe is uw naam en wat brengt u hier?

Dirk: Ik ben Soeur Souriante. Ik ben net terug uit Lourdes en heb wijwater en hosties voor onze kerk meegebracht. Intussen kan ik even kennis maken met de nieuwe pastoor. Was heel benieuwd. *(Buigt opnieuw – kijkt regelmatig rond, zoekend naar schilderij)*

Alex: Een lachende non, wat komen we hier nog tegen *(lacht)*. Aangenaam en *(devoot)* bedankt voor de kerkelijke giften, de parochianen zullen u dankbaar zijn.

Dirk: Ieder jaar trekken we met de nonnen uit ons klooster naar Lourdes, dat is steeds weer een blij weerzien met 'soortgenoten'. En eerlijk gezegd durven die bijeenkomsten wel eens uit de hand lopen *(giechelt – kijkt opnieuw spiedend rond en krijgt het schilderij in de gaten, wil dan dringend vertrekken)*. Ik moet verder om de tuin de gaan omspitten, prettige kennismaking, eerwaarde.

Alex: Amai, ik wil het niet weten wat daar allemaal gebeurt. Tot ziens zuster!

Dirk loopt snel heupwiegend af LA en botst tegen Amélie die net in paniek binnengestormd komt

Amelie: Putain de merde! Tu ne sais pas voir ou tu cours, salo...?

Dirk: Excuseert-moi madameke *(Dirk af)*

Alex: Rustig, Amelie! ... Wat scheelt er?

Amelie: *(Duidelijk buiten adem)* Er was Un homme ... op de place de l'église ... pour toi!

Alex: Rustig nu, rustig ... op het kerkplein?

Amelie: Ja, stond plots naast mij.... Rare man....

Alex: Hij kwam voor mij, zeg je?

Amelie: Ja dat hij zekt! ...Maar keek mij zo raar aan Misschien heeft Christian wel gestuurd om mij te zoek? *(Begint te snikken)*

Alex: Christian? Wie is Christian?

Amelie: Mijn ...euh... hoe gij dat zekt?

Alex: Uw pooier?

Amelie: *(Knikt)*

Alex: *(Staat recht)* Ik wilde eigenlijk nu vertrekken.

Amelie: *(Ook recht en vliegt Alex om de hals)* Non, non, non, laat mij nu tok niet alleen; j'ai peur!

Alex: Maar ik moet echt nog eens iets laten weten aan ...

Amelie: J'ai peur, Alex! Ik wil niet meer terug!

Alex: 't Is goed, 't is goed! Je hoeft zeker niet meer terug! Kom ga hier nu eens rustig zitten.

Alex neemt Amelie bij de schouders en zet haar op stoel links van de tafel. Neemt zijn Smartphone, zet bril op en gaat aan de rechterkant van de tafel zitten en begint een bericht te typen.

Alex: *(mompelend)* Ik zal nog meer een sturen dat het project mij helemaal opsloopt, wat ook niet gelogen is. *(Typt bericht en steekt Smartphone weg, zet bril weer op voorhoofd)*

En waarom zijt gij bang?

Amelie: Wel, mon amie Sophie maakte eerder al plan om uit de klauw van Christian te ontsnap. Pour une raison ou une autre was hij dat te weet gekoom. Op een dak toen ze met Christian reed in de auto, reed hij super vite op een boom af. Le dernier moment klik hij haar gordel los en reed par express teken die boom. Ze heeft toen heel lank in l'hôpital geleeg.

Alex: Wat is dat voor ne zot! En was hij dan niet gekwetst?

Amelie: Just een paar schram en une boulette, verder had hij helemaal niks!

Alex: Amai, kom probeer wat te rusten!

Gaat achter de tafel door en neemt haar bij de schouders en leidt haar naar de sofa – waar Amelie gaat liggen. Alex gaat terug op zijn stoel zitten. Neemt weer zijn Smartphone, zet zijn bril op en typt een bericht. Het is een tijd stil. Plots stopt hij hiermee en luistert aandachtig. Steekt Smartphone weg, zet zijn bril terug op het voorhoofd en gaat behoedzaam naar de deur. Met een ruk trekt hij de deur open en vliegt naar buiten. Daar horen we een flinke klap en dan niets meer. Dan komt Viviane op met de hand voor haar rechteroog en laat zich op stoel links van de tafel vallen. Alex volgt en gaat achter de tafel door tot rechts van de tafel.

Alex: Sorry, Viviane, sorry!

Viviane: Sorry??? Sorry???

Alex: Die klap op uw oog! Ik dacht dat er iemand anders

Viviane: *(Staat op en neemt Alex bij de hand)* Jij hebt mij gered! Bedankt, mijnheer pastoor, bedankt!

Ondertussen Amelie rechts af

Alex: Dus je hebt niet gezien wie je neersloeg?

Viviane: Nee

Alex: Zijt ge zeker?

Viviane: Heel zeker!

Alex: Oef Euh Dan is het goed ...

Peter komt op van LA, verkleed als imam (praat als een Marokkaanse Belg) kleeft is te kort waardoor zijn broek eronder te zien is. Heeft thermos en (Turks) brood bij.

Viviane moet duidelijk niks van de imam hebben en betrouwt het niet, zet ook enkele stappen achteruit en houdt alles fronsend in de gaten.

Alex: Ah wie gooien ze nu binnen. U bent?

Peter: Salaam, ik ben Marouane, de imam van de moslimgemeenschap in 't dorp. Ik ben hier voor kennismaking en samenwerking. Gij nieuwe pastoor?

Alex: Aangenaam, ja ik ben de nieuwe pastoor.

Peter: Als welkom geschenk heb ik brood en muntthee bij.

Alex: Amai, zo vriendelijk iedereen hier is in 't dorp.

Peter: *(wijst naar Viviane, die weer enkele stappen achteruit schrijdt)* Dat iemand van uw harem? *(Viviane duidelijk geshockt)*

Alex lacht hard. Intussen komt Amelie op en gaat tot links van Viviane. Ze heeft een blikje Jupiler bij.

Peter: *(wijst naar Amelie)* Nog harem? Amai schoon!

Alex: *(lacht luid)* Neeneen, ik ben geheelonthouder hé *(pinkt oogske richting publiek)*

Peter: *(kijkt op horloge).* Het is tijd voor gebed. *(Steekt vinger in de lucht).* Daar is Mekka. *(gaat op knieën zitten – ondertussen horen we islamitisch gebed - muziek. Terwijl Peter bidt, zoekt hij spiedend en vindt hij schilderij, dan staat hij gehaast recht).* Alex kijkt wat verbaasd; maar toch ook geamuseerd.

Alex: Dat is kort...

Peter: Ik moet dringend naar vrouw, Tajine gereed. Gij moge zeker langs komen om samen muntthee te drinken. Salaam.

Peter loopt met meermaalse buigingen achteruit af LA.

Ondertussen neemt Amelie Viviane bij de arm en zet haar op stoel links en geeft haar dan het blikje Jupiler.

Amelie: Hier zie! Dat goed help tegen een blauw oeil. Ge moet daar quelque chose froid tegen druk!

Viviane: Dank je!

Viviane: *(Viviane neemt het blikje aan, opent het en neemt er een ferme slok van)* Amai! Dat smaakt!

Alex en Amelie kijken elkaar aan.

Amelie zet zich terug in de sofa en valt stillekes in slaap

Alex: En Viviane, wat deed jij daar eigenlijk?

Viviane: Ik passeerde en ik dacht

Alex: ...ik loer maar eens binnen. *(Helpt haar recht en leidt haar ondertussen naar buiten)* Luister Viviane, ik geef Amelie gewoon onderdak, zeg dat zo maar door!

Viviane: Ja, euh neen ... ja

Alex: Dag Viviane *(doet de deur achter haar dicht)*

Alex doet de deur dicht en ziet dan dat Amelie slaapt. Hij gaat naar het dressoir en neemt een boek, zet zich rechts aan de tafel, zet bril op en begint te lezen. Na een tijdje valt ook hij in slaap.

Ondertussen zachte muziek (klassiek)

Dirk komt binnen geslopen nog steeds verkleed als non – gaat voorzichtig rondkijkend tot midden vooraan en staart de zaal in – dan beginnen de

klokken te luiden – Dirk verschrikt zich, trekt kleed omhoog en wil weglopen, maar struikelt aan de deur en zo af – dan pas reactie bij Alex

Na een tijdje horen we in de verte de klok vier uur slaan. Bij de eerste slag schiet Alex wakker. Hij staat recht, legt het boek weg, neemt een zeer devote houding aan en gaat rechts af. Ook Amelie wordt langzaam wakker. En ook zij staat langzaam recht en gaat statig af rechts (lijkt op verrijzen). Lichten dimmen tot donker.

Muziek speelt zacht verder. Intussen gebeurt de volgende scene in de zaal. Peter (als imam) en Dirk (als non) komen de zaal binnen via de zijdeuren.

Dirk: Potverdorie! Ziet hier wat een volk! En dat om vier uur 's nachts! Zouden die allemaal komen voor die nieuwe pastoor?

Peter: Zijt ge zot?

Dirk: Seeeeeg. Hoor hem! Hoor hem! Weet gij het misschien?

Peter: Neen, maar daarvoor zijn wij niet gekomen! Dirkske, we moeten vannacht toeslaan.

Dirk: Maar pluisje, die nieuwe pastoor en zijn meid bewaken de hele tijd het schilderij. Ze slapen zelfs in de pastorie.

Peter: Dat is zijn meid niet! Maar ge hebt wel gelijk, hoe krijgen we dat schilderij in handen??

Peter en Dirk lopen links naar voren tot voor het podium. Dirk bemerkt een mooie man (iemand uit het publiek) en maakt een opmerking ("Amaai, gij zijt ne schone").

Ondertussen tekst.

Dirk: Misschien moeten we op bezoek gaan bij de pastoor met een smoesje...

Peter: Een smoesje? Hoe bedoel je?

Dirk: Wel schatteke, we zeggen dat we op zoek zijn naar een schilderijtje van uw bomma of zo.

Peter: En gaat die pastoor dat geloven? Het ziet er mij gene dommerik uit.

Dirk: *(komt dicht bij Peter en wrijft over zijn rug)* Sjoeki, vertrouw mij nu eens, ik denk dat dat kan werken en zo geraken we gemakkelijk aan het schilderijtje, wat denk je?

Peter: Ja het valt zeker te proberen, we kunnen er alvast niks mee verliezen. Kom, we gaan deze belachelijke kleren uitdoen.

Dirk: Ik vind een schoon nonneke toch ook niet mis. Hier zie, vraag het maar eens aan deze schone jongen *(iemand uit publiek)*

Peter: Ja, ja, kom nu maar, want onze opdrachtgever wacht niet!

Dirk kijkt nog eens om en wuift nog eens naar iemand uit publiek, maar struikelt dan over zijn voeten en komt min of meer tussen de tafels terecht – kruipt nogal onhandig recht – Peter neemt hem bij de arm en sleurt hem mee buiten

Na enkele ogenblikken gaan de lichten stillekes terug aan op het podium en komt Alex op in kazuifel naar middenvoor op het podium. De zachte muziek verandert in rockmuziek (Born To Be wild – Steppenwolf).

Alex maakt een paar danspasjes en draait in het rond, de kazuifel is wat te groot. Na een tijdje sterft de muziek uit. Alex staat centraal.

Alex: Nu is er echt geen weg terug! *(Bekijkt zichzelf)* Eigenlijk sta ik met alles goed.

(Begint te declameren. Wijst daarbij duidelijk naar de toeschouwers)

Kniel neer, jij heiden !!!..... Naar de hel jij addergebroed !!.....

Of misschien priester Daens! Waarom geldt deze plicht dan niet voor de Belgische burgerij? Tegenover de massa's mensen, die hen niet onbekend zijn, integendeel, die voor hen werken!!!!

Ondertussen was Amelie opgekomen van rechts. Zij blijft bij de deur staan en bekijkt Alex die danst/declameert.

Alex zet zijn bril terug op en bekijkt weer zichzelf. Amelie komt naar voor, dan tekst.

Amelie: Waarom gij u eigen zo bekijk? Gij zo iets toch al honderd keer aangehad!

Alex: Ja? ... AH... Ja, ja, natuurlijk! ... En hoe voel jij je? *(Zet bril op voorhoofd)*

Amelie: Ja, ça va. Ik mag er niet aan denken dat Christian mij hier zou trouver en terug meeneem!

Alex: Niet zolang ik hier de dienst uitmaak!

Amelie: Dan gij kent Christian niet! Die pakt tout le monde met zijn charmes, maar hij is vraiment sans meelij!

Alex: Hier ben je veilig!

Amelie: Moi nieverans veilig. Christian kenne de regel van de straat en jij

Alex: Ik heb toch een weerloze vrouw neergeslagen, of denk je dat ik maar een duffe pastoor ben! *(Doet een paar boksbewegingen)*

Amelie: Zo ik niet veux pas zeg!

Alex: Niet??

Amelie: Ja, eigenlijk wel

Alex: Kom laten we eens gaan zitten en vertel eens van in het begin! *(Het zittengaan op stoel links lukt zo niet met het kazuifel aan)* Help eens een handje *(Amelie speelt de volmaakte misdienaar en gaat dan op stoel rechts zitten)* Ik luister! *(houding zoals in de biechtstoel, eventueel met kaft of boek tussen)*

Amelie: Mes parents etaient des artistes. Ze waar aimable, maar maakte zich om niets zorg. Om me tegen hen af te zet, ik heb stupide dinge gedaan. Zo kwam ik in institute.

Alex: En in dat gesticht is Christian u komen verleiden met veel mooie woorden?

Amelie: Ja, maar realiteit heel anders!

Alex: En nu ben je kunnen ontsnappen?

Amelie: Moet ik nu toegeef?

Alex: Later! Eerst moeten we iets vinden zodat ge wat afleiding hebt. Iets om u bezig te houden! ...Wacht eens! Ik heb uw kunstwerkje gezien op het plein. Jij tekent en schildert toch graag?

Amelie: Ja, dan ik even mijn zin wat verzet.

Alex: Dat begrijp ik! Wat jij al in je jonge leven hebt meegemaakt, wens ik niemand toe!

Amelie gaat tot rechts van de pastoor, knielt naast hem en neemt zijn hand vast

Amelie: Merci monsieur curé Alex om me in huis te haal. *(Ze staat recht)* Ik ga me nu wat verfris!

Alex: Doe dat mijn kind!

Amelie gaat rechtsaf. Alex trekt zijn kleren goed en kijkt met een goedkeurend oog naar zijn kazuifel. Dan gaat de bel. Alex staat recht en fatsoeneert zich, gaat dan naar de deur en opent deze. Als een furie komt Didier

binnengestormd tot helemaal rechts van de scène en komt dan terug tot midden, zwaaiend met een document.

Didier: Geen klokken had ik gezegd! GEEN KLOKKEN!!!! Het staat hier op papier!!

Alex komt langzaam korter en neemt het papier in de hand, bekijkt het en zegt dan ...

Alex: Ik heb mijne bril niet aan.

Didier: En die daar op uw voorhoofd staat? Misschien kunt ge die gebruiken!

Alex: Dat zou ik kunnen ja! En zo zonder bril kan ik toch zien dat gij precies met een verkeerd been uit bed gestapt zijt en zeker niet fluitend zijt opgestaan!

Didier: En wat is hier de bedoeling van? *(Wijst naar kledij van Alex)* Is het al carnaval. Ge zijt precies Grote Smurf!

Alex: Dat is een Gotisch kazuifel slimmeke! Dat had gij toch moeten weten, zo ne slimme mens als gij!

Didier: Luister eens! Ik heb een top job, vet betaald! En ik heb mijn rust nodig! Als ik niet uitgerust ben, heeft dat gevolgen voor veel mensen, maar misschien snapt gij dat ook niet!

Alex: *(Maakt een zegenend gebaar)* Ik zal voor u bidden, mijn zoon!

Didier: Zijt ge er mee aan 't lachen, of wat?!! Als ge mij wilt uitlachen, moet ge vroeger opstaan. Ik kan u hier direct laten weghalen als ik wil. Ik heb overal connecties!

Alex: Vooral doen wat je niet laten kan laten! *(Begint het liedje "Hoort de klokjes weer eens luiden... Bim Bam" te zingen – ruimt intussen beetje op. Didier loopt op van woede en is een ogenblik sprakeloos.)*

Didier: Ha, maar wacht! Wacht eens! Gij zijt geobsedeerd omdat ge niet kunt vog... omdat ge geen vrouw hebt!

Alex: Maar zoon, ge moest eens weten hoeveel vrouwen er onder mijn parochianen zijn! Ik denk zelfs meer dan mannen!

Didier: Onnozelaar! *(Gaat tot aan de deur, draait zich nog eens om)* Maar deze avond zal ik eens aan u denken! Zalig!! *(Af links. Trekt de deur nogal krachtig toe)*

Alex gaat tot bij de deur

Alex: Vanavond? Just niks, vriend!! Veel geblaas maar weinig wol!

Alex haalt zijn Smartphone onder zijn kleed uit (sukkelt met het kleed), zet zijn bril op, gaat naar het dressoir en neemt een draagbare computer en zet zich aan de tafel rechts. Hij klapt het toestel open. Tikt duidelijk iets in

Alex: Ha, hier! De bank website... ah ja de code ingeven: 6. 6. 6. Hier se, de rekening van de kerkfabriek! ... Amai! Die zitten op een serieuze berg geld! ... Maar... Maar ... iedere maand verdwijnt er een serieus bedrag..... en dat al twee ...drie...zes maanden.... Wat is hier aan de hand?

Amelie op van rechts. Heeft de slappe lach en gaat zo tot achter de tafel.

Amelie: Sorry, monsieur curé, ik had un tout petit peu nodig *(Ze schiet weer in een lach en dartelt tot vooraan links. Krijgt dan de pastoor in het oog. Tussen elke zin door begint ze te lachen)*

Zeg, maar gij ziet niet uit als pastoor. Gij zien uit als stoere engel.

Alex: Jij moet dringend afkicken!!

Amelie: *(maakt een dansje links vooraan)* Joehoe! ... Ik had nodig om te overwin mijn schrik. ... Ik voel nu zo vrij!

Alex: *(Heeft ondertussen de laptop dicht gedaan en terug op het dressoir gelegd. Gaat naar Amelie toe en neemt haar bij de schouders en leidt haar naar deur rechts)* Kom, ga maar wat terug in de keuken en blijf daar maar wat! *(Sluit de deur achter haar)*

Er wordt zachtjes op de deur geklopt. Alex gaat voorzichtig tot aan de deur. Opent ze en laat zo Elsje binnen. Elsje komt zeer aarzelend binnen tot midden vooraan. Ze heeft een draagbaar orgel of keyboard bij.

Elsje: Dag mijnheer pastoor!

Alex: Dag Elsje, wat een leuke verrassing dat je op bezoek komt.

Elsje: Ik dacht dat Flora hier was om de kerk een beetje aan te kleden voor uw eerste mis.

Alex: Neen, Flora is er niet. Maar je gaat de kerk toch geen nieuwe broek aandoen, zeker?

Elsje: *(Elsje begint te schateren)* Gij zijt een grappenmaker hé, mijnheer pastoor! Ben je niet zenuwachtig voor uw eerste mis in je nieuwe parochie met allemaal nieuwe mensen

Alex: Valt goed mee! Maar jij, jij speelt orgel? Kan je daar alles op spelen?

Elsje: Alles niet, maar toch enkele bekende liedjes!

Alex: Laat horen!

Elsje kijkt naar Alex – Alex kijkt naar Elsje – het is een ogenblik akelig stil en er is duidelijk een vonk. Dan neemt Elsje het keyboard en legt het rechts op de tafel en speelt nogal ruig de 9^e van Beethoven – tatatataaaa, 3 keer achter elkaar.

Alex: Nee, nee! Dat is veel te hard!

Elsje speelt nu een ritmisch liedje (Laurel & Hardy). Alex reageert direct met een dansje

Alex: Ja, dat is het! Zoiets zouden ze meer moeten doen in de kerk. Waarom doen ze dat niet? We proberen het! We moeten vernieuwen!!

Elsje: Ze staan hier echt niet te springen voor vernieuwingen, denk ik, mijnheer pastoor.

Alex: Wacht maar!! (*Zet zich links aan de tafel en bekijkt Elsje die haar keyboard weer inpakt*)

Het blijft stil. Elsje weet niet goed hoe ze het heeft. Dan gaat de deur zachtjes open en komt eerst Peter en daarna Dirk op (terug 'normaal' gekleed'). Deze laatste wringt zich achter Peter door zodat hij helemaal links vooraan staat. Alex verschiet een beetje, maar herpakt zich direct en blijft rustig zitten.

Peter: Dag mijnheer pastoor! Eindelijk!!

Dirk: Amai nog nie!!! Moeilijk om u te pakken te krijgen zulle!

Peter: We hoorden muziek. Mooie muziek! Zijn dan maar binnengekomen.

Dirk: Ja, Hij vindt dat mooie muziek, maar ik hoor liever zoiets romantischer!

Hij krijgt een por in de zij van Peter – trekt een pijnlijk gezicht

Aaaaaaaa!!! Seeeeeg!!!!

Alex: Ik moet mijn deur op slot doen!

Peter: Mijnheer pastoor heeft goede smaak om zijn koster te kiezen

Dirk: Amai nog nie! ... (*Kijkt eerst eens naar Alex en Els*) Wij storen toch niet zeker?

Alex: Waar kan ik jullie mee van dienst zijn?

Peter: Wij zijn op zoek naar een schilderijtje!

Dirk: Ja, ja, een schilderijtje van zijn bomma! OH, die was daar toch zo aan gehecht!!

Peter: Ze heeft het ooit eens aan de pastoor laten zien en nooit meer teruggekregen.

Dirk: Ja, ja! Daar zijn nogal Charels bij, bij die pastoors zulle. Maar volgens ons moet het hier ergens hangen!

Ze kijken rond en gaan zo tot midden scène en kijken voor zich uit de zaal in.

Peter: Awel, zou het dat niet kunnen zijn? *(Wijst de zaal in)*

Dirk: Weet ge wat? We pakken het mee!

Alex: *(Is rechtgestaan en gaat tot links vooraan. Praat wat zagerig en devoot)*
Vinden jullie het niet erg om binnen twee weken eens terug te komen?
Ik moet eerst nog wat tijd nemen om de inventaris van ons patrimonium eens in te kijken.

Peter: Ik vrees dat ons bomma niet meer zo veel tijd heeft.

Dirk: Ja, ze wil het nog eens zien voor ze hare kaars uitblaast!

Alex: Ja, ja, maar het zou toch echt jammer zijn als we iets verkeerds zouden meegeven.

Dirk: Ik zie toch maar één schilderij hangen!

Alex: Je ziet er maar één. Maar je kan je niet voorstellen wat een rommeltje de pastorij op deze ogenblik is. Maar ik zal voor je bomma bidden!
(Opent de deur)

Peter: Goed! Goed! Ik begrijp het! Maar zeg, Die Volvo is toch van u hé, mijnheer pastoor? Chique bak! *(Af)*

Dirk: En gij rijdt nogal dikwijls weg, zulle! *(Van in de deur en af)*

Alex sluit de deur, kijkt nog eens om en zet zich terug aan tafel links

Elsje: Kijk mijn armen! Kippenvel!

Alex: Vreemde kerels! *(Staart een ogenblik voor zich uit en vliegt dan recht)*
Awel Els, misschien moeten we het gewoon doen!

Elsje: *(Kijkt hem met grote ogen aan)* Wa-wa-wat doen?

Alex: De misviering opvrolijken!

Elsje: Aaaahh! Denk je dat ze daar klaar voor zijn?

Alex: Waarom niet?

Elsje: Flora heeft nog niet dikwijls mijn ideeën goed gevonden.

Alex: Vergeet Flora! Ik vraag het aan U! Ik wil dat je binnenkort mijn mis wat aangenamer maakt!

Elsje: OK... Seg maar waarom willen ze dat schilderij

Alex *(Leunt voorover op tafel)* Kan ik u vertrouwen?

Elsje: *(Leunt nu ook voorover op de tafel, komen bijna neus aan neus)*
Natuurlijk!

Alex: Het schilderij zou heel veel geld waard zijn!

Elsje staat nu recht en staart het publiek in

Elsje: Zie ik het goed? Precies een man die kaka doet in het veld! En is dat zoveel waard?

Alex: Heel veel!

Elsje: Dan zou ik het toch maar ergens anders hangen!

Alex: Ja, ja, Ik zal het straks ergens anders hangen.

Elsje: Doe dat! Ik moet nu maar eens gaan. Misschien wacht Flora op mij in de kerk! Tot ziens Mijnheer pastoor!

Alex: Ja, tot ziens! En doe die deur goed toe!

Elsje af. Alex wandelt eens rond de tafel en kijkt wat rond en kijkt dan de zaal in.

Alex: We gaan dat schilderij inderdaad best een andere plaats geven!

Er klinkt gebonk op de deur rechts

Amelie: Laat mij uit!!!!

Alex: Ah, ze is wakker! ... Nog niet!! Je moet van dat spul afblijven!!!!

Amelie: Aaaaargh!!!

De bel gaat. Alex gaat naar de deur. Een koerier rolt een duveltje met een grote kartonnen doos naar binnen.

Koerier: Waar moet ik het zetten?

Alex: Zet daar maar neer! *(Wijst rechts vooraan)*

De koerier rolt verder met het pak en zet het neer.

Amelie: Laat mij uit!! Ik wil uit keuken wek!! ... Ik zal nooit meer doen!!!

De koerier slikt en kijkt schichtig om zich heen.

Koerier: Hier tekenen aub *(Bevend laat hij Alex ondertekenen)*

Alex: *(Kalm)* Oud gebouw! Klopgeest!

De koerier knikt en rent naar buiten en slaat de deur dicht.

Alex haalt de doos rond het beeld weg. Kijkt dan bewonderend naar het Heiligenbeeld en leest de tekst op het voetstuk

Alex: Zebedeus van Mainz *(Streelt het beeld over het hoofd)* Ah, mijne Zebedeus!

Amelie: Laat mij uit!!!

Alex: Blijf nog maar een beetje. Ik ben met mijne Zebedeus bezig!

Amelie: Zeg!!!!

De bel gaat. Alex opent de deur, maar deinst onmiddellijk achteruit. Eerst komt Peter op, gevolgd door Dirk die een verdovingspistool in de hand houdt. Hij draagt het pistool voor zich uit. Draait zich zo ook om om de deur te sluiten. Alex achteruit tot voor het beeld rechts vooraan.

Peter: We hebben geen tijd voor een klapke. We gaan het anders doen. *(Peter doet teken aan Dirk dat hij mag schieten. Deze richt het pistool richting Alex, maar bibbert zodanig dat het pijltje ergens in de lucht vliegt.)*

Allez, wat doet ge nu? Schiet nog eens en probeer hem deze keer te raken!

Dirk: Gij hebt goed zeggen, gij! Gij moet het niet doen, hè! En waarmee moet ik nog eens schieten?

Peter: Met dat pistool slimmeke!

Dirk: Ik had maar één pijltje klaargemaakt

Op dat ogenblik grijpt Alex Peter vast en er ontstaat een soort gevecht. Dirk staat besluiteloos in het rond te springen, steekt dan het pistool in zijn zak en mengt zich ook in het gevecht!

Alex: Twee tegen één! Dat is niet eerlijk!

Peter: Denkt ge nu echt dat ik mij hier eventjes op een stoel ga zetten om het eerlijk te laten verlopen? Gij zijt van een goed jaar, gij!

Het gevecht gaat op een komische manier verder = Dirk slaat maar wat in het rond (Gaston Berghmans) en raakt enkel af en toe zijn vriend Peter – Langs de buitendeur komt Amelie op met een injectienaald in de hand en raakt er Dirk mee. Deze stopt direct met vechten en zakt met een gelukzalige glimlach in elkaar en veert luid lachend terug recht. Duidelijk onder invloed van de drugs. Peter stopt het gevecht, grijpt Dirk onder de armen en gaat zo vlug mogelijk met hem af. Amelie houdt de buitendeur open en sluit ze achter de twee)

- Amelie:** Voilà! Weer gedaan quelque chose très bien!
- Alex:** Dank u wel, Amelie! *(Neemt naald over en legt ze in dressoir)*
- Amelie:** Als ik niet langs de fenêtre was buitengekroop dan stond gij er skoon voor. Ik ben naar hier gekoom omdat ik dacht Christian mij gevond had.
- Alex:** Nog een geluk dat je nog een dosis overgehouden hebt.
- Amelie:** Ik had bewaard voor een speciaal gelegenheid! Wie dat waren?
- Alex:** Zij zijn erachter gekomen dat hier in de pastorie iets kostbaars te vinden is.
- Amelie:** De peinture?
- Alex:** Het schilderij, ja!
- Amelie:** En ik dacht dat Christian mij gevond had.
- Alex:** Probeer je stilaan een leven zonder Christian voor te stellen.
- Amelie:** Allez! Een meisje van 16 opsluit en verkoop aan man. Haar aanprijs op vieze sites. Wie doet er nu zoiets?!
- Alex:** Je mag je zelf niets verwijten.
- Amelie:** Ik ben twee jaar door l'enfer gegaan. Ik leefde op drugs en Crème glace.
- Alex:** Je deed het om te overleven
- Amelie:** J'étais amoureux de lui.
- Alex:** Een wolf in schaapsvacht.
- Amelie:** Maar soms hij kon ook lief zijn. Dan hij noemde mij zijne Chérie.
- Alex:** Ik zal je niet in de steek laten Amelie. Vergeet dat niet! Ik weet een goede manier om je zinnen te verzetten.

Alex gaat naar haar toe en fluistert iets in haar oor. Ze staan nu beide met de rug naar het publiek. Alex wijst af en toe eens naar het schilderij in de zaal. Dan gaat Amelie af rechts. Alex trekt kazuifel uit en hangt het op de staander achteraan op de scène. Dan doet hij ook de albe uit en hangt deze ook op. Dan gaat de bel herhaaldelijk.

- Alex:** Ja, ja, ja ik kom!! *(De bel blijft gaan) (Alex opent de deur en Tine komt binnen.)*
- Tine:** *(Komt heel energiek binnen tot bijna midden vooraan.)* Ha, mijnheer pastoor! Gelukkig ben je thuis.
- Alex:** Maar kalm, juffrouwke, Zet u! *(Hij wijst op stoel links van de tafel)*
- Tine:** *(Gaat vliegensvlug zitten)* Dank u, dank u, mijnheer pastoor!
- Alex:** *(Gaat achter de tafel door en zet zich op stoel rechts)* En waarmee kan ik u van dienst zijn?
- Tine:** Mijnheer pastoor, ik ben zo gelukkig! Totaal onverwacht heb ik de ware liefde leren kennen. Wij willen graag trouwen. *(Ze haalt een foto boven en schuift deze over de tafel naar Alex)*
- Alex:** *(bekijkt de foto, maar aan zijn gezicht te zien is het niet veel zaaks)* Met hem?
- Tine:** Ja, wij zijn dolverliefd, dol verliefd!!
- Alex:** Ik denk dat je echt wel beter dan hem kunt krijgen.
- Tine:** *(Ontgoocheld)* Wat?
- Alex:** Die foto is buiten genomen en je kan niets zien van de achtergrond. Zoveel plaats neemt uw lief in, alle... jullie passen niet bij elkaar. Hij is al buiten adem als hij u naar de kamer moet volgen!
- Tine:** Maar volgende maand laat hij een maagverkleining doen! Wilt gij ons niet trouwen?
- Alex:** Uw geluk is zoals een krasbiljet. Als je dat dun laagje hoop wegkrast, dan merk je dat je eigenlijk niets gewonnen hebt.
- Tine:** *(begint hysterisch te wenen en staat recht en loopt weg de deur openlatend)* En ik trouw toch bij hem! Ik zoek wel een lievere pastoor of anders alleen voor de wet!!! *(Af buitendeur)*

Alex staat recht en gaat de deur dicht doen. Dan gaat hij naar de deur rechts en juist als hij de klink vastheeft, gaat de bel.

Alex: Ik heb blijkbaar spreekuur!

(Hij opent de deur) Kom binnen en zet u! Hij wijst haar de stoel links aan, gaat achter de tafel door en zet zich op stoel rechts) Waarmee kan ik u van dienst zijn?

Sabrina: Ik kom hier voor de oliezalving van mijn moeder.

Alex: Wanneer?

Sabrina: Ja, we hebben weinig tijd

Alex: Heeft de dokter ...

Sabrina: Neen, neen! We vertrekken op reis en moeten straks naar de luchthaven

Alex: Je vertrekt op reis?

Sabrina: Een maand naar Amerika! Route 66! Dat doe je niet alle dagen hé!

Alex: Sterven is ook vrij uniek hoor.

Sabrina: Ze mag niet klagen! Ze heeft een schoon leven gehad!

Alex: Ik heb nu weinig tijd, maar

Sabrina: Oh, maar wij zijn zo gelovig niet. Het is meer voor de show!

Alex: Voor de show?

Sabrina: Ja, ja, voor haar hé. Ze heeft vroeger de stenen uit de grond gebeden... Weet je wat? Geef het anders maar mee!

Alex: Heilige olie?

Sabrina: Of wat andere olie of zoiets. Het is toch maar voor

Alex: De show?!

Sabrina: Ziet ge wel zeg! Ik wist dat het een goed idee was. Mijne man zei van niet. Wat gaat ge bij zo een azijnpisser doen, vroeg hij?

Alex: Azijnpisser?

Sabrina: Ja, sorry hè! Hij kon toch niet weten dat gij zo een ander type zijt dan de meeste azijnpissers.

Alex: Allez, 't is goed! *(Hij staat op en gaat in de keuken een fles Vandemoortele frituurolie halen en komt terug tot voor de tafel)* Moge Onze Heer Jezus Christus door deze heilige zalving...

Sabrina: *(Gritst hem de fles uit de handen)* 't Is al goed, 't is al goed! Houd uwen uitleg maar! *(Zij gaat tot bij de deur en draait zich nog eens om)* Weet ge wat mijn moeder nog graag eens wilde doen? Zoals een vogel over haar huis vliegen. Alsof we daar geld gaan aan uitgeven. *(Af)*

Alex: *(Kijkt haar een ogenblik na)* De mensen zijn echt hardvochtig geworden. Zou ik ook zo zijn? Verschrikkelijk! ... Wel ik zorg ervoor dat dat menske hare wens in vervulling kan gaan. Ik heb nog een goede vriend piloot die dat zeker voor mij wil doen *(Neemt Smartphone, zoekt nummer en belt)* Hallo Roger? Ik heb een vraagje. Zou jij niet eens een vluchtje kunnen doen met een ouder mensje dat nog eens graag als een vogel boven haar huisje wilde vliegen? Zie je dat zitten? Fijn! Bedankt! Groetjes!!

De bel gaat. Alex opent de deur. Elsje komt binnen met een lasagneschotel

Elsje: Mijne man gaat weer wat later thuiskomen en dan heeft hij toch al gegeten. Ik dacht, mijnheer pastoor zit toch maar alleen.

Alex: Da's een goed idee! Hmmm, Het ruikt lekker!

Elsje: Een familierecept! Haal de borden maar! *(Alex fluitend naar het dressoir, neemt borden en bestek en zet het op tafel – Elsje volgt glimlachend zijn bewegingen)* Zo goed gezind vandaag?

Alex Ik heb daar juist iemand echt geholpen! Dat doet zo'n deugd! Ik moet dat meer doen!

Elsje schept uit – beiden zetten zich aan tafel en beginnen te eten – Alex links en Elsje rechts. Alex doet een kaars aan, lijkt een romantisch diner. Even in stilte eten.

Elsje: Wie goed doet, goed ontmoet!

Alex: Dat is zeker waar! We moeten elkaar helpen waar we kunnen.

Elsje: Ik kan tegenwoordig wel wat steun gebruiken! Ik doe al wat ik kan voor mijne man. Ik dacht dat ik hem doodgraag zag, maar nu weet ik het niet meer. Ik weet niet of ik nog kinderen met hem wil. Didier verandert.

Alex: Didier? Is dat uw man? Die eikel die geen klokken wil horen? Daar zou ik nog geen uur mee samen kunnen leven

Elsje: *(Lachend)* Mooi advies voor een pastoor!

Alex: Sorry! Wel heel lekker, die lasagne!

Elsje: Maar je hebt gelijk hoor! En het ergste is dat als hij mij verlaat ik helemaal niets heb. Alles is eigenlijk van hem! Ik bezit niets! – Hoe kon

ik toch zo dom zijn? Maar ja, liefde maakt blind zeker. Als ik wat voorstel om te doen, dan wimpelt Didier dat steeds af.

Alex: Jammer dat er hier geen beiaard staat, dan kon je je eens goed afreageren!

Doet bewegingen met handen en voeten alsof hij een beiaard bespeelt – beiden lachen – kijken elkaar aan en eten dan in stilte verder – Van rechts komt Amelie op met een handdoek om haar heen geslagen en een penseel achter het oor. Elsje schrikt en veert recht

Elsje: Ik wist niet dat

Alex: *(Ook recht)* Neen, neen!!

Elsje: Ik moet gaan!

Neemt ovenschaal en wil af – Alex houdt haar tegen.

Alex: Wacht!! Ik heb haar onderdak aangeboden. Een jongere met problemen, zware problemen!

Amelie: Hij was le seul die mij wilde help.

Alex: En hoe voel je je?

Amelie: Mieux! Notre projet leidt me af. *(Neemt penseel als een degen en doet de dieven na)* Focus sur la destination!!

Alex: Prachtig! Maar nu moet ik echt even weg!! *(Af)*

Elsje: Ik zal ook maar eens gaan. Tot ziens! *(Af)*

Amelie: Voilà! Amelie zit weer met de vaiselle!! Was! Af! Was! Af!

Ze begint alles af te ruimen en draagt de vaat af rechts – kuist de tafel en draagt de doek terug weg rechts – Op dat ogenblik komt van links Christian op – chique gekleed – kijkt even rond en blijft dan in de zaal staren alsof hij een schilderij bezielt – Amelie nonchalant op van deur rechts – ziet Christian en verschrikt zich)

Amelie: Oh!!

Christian: Ah ha!! Schuilen bij ne pastoor! Heel origineel!! En wat moet je zo allemaal voor hem doen?

Amelie: Ze allemaal niet zijn zoals jij!

Christian: Ik kom je halen liefje. Je klanten missen je en ik mis je! Jij was de beste! Ik zal je straks een dosis geven!

Amelie: Ik niet meer gebruik.

Christian: Laat me niet lachen! Trek maar iets aan! We gaan! (*Haalt revolver
boven en samen af rechts*)

PAUZE – Muziek: The Beatles – Help!

Dit is een alleen lezen exemplaar

DERDE BEDRIJF

De Kerk

We bevinden ons in het koor van de kerk. Rechts op het altaar (tafel en wit kleed) staat het beeld de H. Zebedeüs. M. Moens komt van rechts binnen, gevolgd door Alex. M. Moens knielt en maakt een kruisteken. Alex probeert hem na te doen, zeer onhandig en verkeerd kruisteken.

Alex: *(Kijkt bewonderend rond) Ah! ...Prachtig! Het straalt rust uit! ... Een plek om volledig zen te worden.*

M. Moens: Wel pastoor Alex, ik vind het geweldig dat u er bent, want in de toekomst zullen er slechts drie van de zeven kerken overblijven om liturgische vieringen te houden. En vermits wij nu een pastoor hebben, zal onze kerk waarschijnlijk gespaard blijven.

Tijdens deze tekst komt André binnen van rechts. Hij waggelt tot bij Alex, haalt een flesje Duvel uit zijn zak, opent het en geeft het aan Alex die het gretig aanneemt. Dan haalt hij een tweede flesje uit, doet hetzelfde en houdt het voor zich. Stoot aan bij Alex. Beide drinken. Hij slaat bewust M. Moens over.

André: Zijt ge weer bezig over uw kerkplan?

M. Moens: Ja, André, Ik vind dat we een infoavond moeten organiseren om de mensen in te lichten over een nieuwe invulling van hun kerk.

André: Ge kent mijn gedacht!

Alex staat tussen beide in, kijkt van de ene naar de andere, drinkt af en toe aan zijn bier net als André. M. Moens doet alsof hij het niet ziet.

M. Moens: Ja, André! Gij zoudt er hier een duivenkot van maken met een zaaltje om pensenkermessen te organiseren.

André: Wel ja om iets te verdienen. Of ge kunt van de kerktoren een uitkijktoren maken.... Dat zou gemakkelijk zijn om mij te kunnen verwittigen als Viviane eraan komt als ik op café zit

Alex: En wat gebeurt er met de kunstschaten uit die kerken?

M. Moens: Ja, ...dat is een heel goede vraag!

André: Waarschijnlijk naar het containerpark!

M. Moens: André! Wat moet mijnheer pastoor wel van u denken!

André: Wel mijnheer pastoor, kom drinkt uit! *(Drinkt zelf zijn flesje ook uit en steekt beide lege flesjes terug in zijn zak)* Mag ik u nu eens een serieuze vraag stellen?

Alex: Vraag maar! Ik luister!

André: Wat is het belangrijkste wat je in al die jaren geleerd hebt? Want jij ziet er mij gene ezel uit!

M.Moens: André!!!

Alex: ... Wel, ... ook al geloof je in een hemel en het hiernamaals, zou ik toch zeggen: "Geniet van ieder moment en leef in het hier en nu"!

M.Moens: Hier en nu! Daar zit veel waarheid in.

André: Ik zie dat er hier en nu een nieuwe heilige staat.

Alex: *(trots)* Dat is de heilige Zebedeüs.

André: *(verbaasd)* Zebedeüs?

Alex: Ja, Zebedeüs.

André: De patroonheilige van de schoolmeester

M.Moens: Wat bedoelt ge, André?

André: Nikske, meester, nikske.

Alex: Kom, heren. Het is tijd om ons klaar te maken voor de viering.

Moens en André af; Alex af in de sacristie.

Klokken beginnen te luiden.

Alex terug op met albe aan en met schilderij – hangt schilderij op aan zichtbare muur.

Alex terug af en komt terug op met beker en fles wijn. Dan terug af en haalt ontkurker en trekt fles wijn af. Proeft zoals een professionele sommelier, dan gulziger.

Alex terug af in de sacristie, ondertussen komt het publiek op: M. Moens, Viviane, Elsje, André en een wandelaarster. Ze gaan op de stoelen zitten. Ook Dirk en peter komen op, allebei verkleed als overdreven toeristen met bermuda en fototoestel. Nemen tijdens de viering veel foto's van het schilderij.

Klokkengelui stopt. Alex komt even kijken – ziet weinig volk – gaat af naar buiten (om eens te kijken of er nog volk komt) en komt terug op, door naar

sacristie (af). Dan gaat de bel (zoals in een mis). Alex komt op met kazuifel aan. Gaat toch achter tafel waar Zebedeüs op staat en begint aan zijn preek.

Alex: Waarde landgenoten..., euh ... kameraden, euh ... mensen allemaal! Fijn dat jullie zo talrijk opgekomen zijn!

We zijn hier vandaag samen gekomen om geluk bij elkaar te vinden, beste mensen, en geluk vind je niet alleen bij elkaar, maar ook in jezelf. En als je het niet kan vinden, zoek dan nog eens goed ...

Alex kijkt even rond. André is in slaap gevallen. De wandelaarster eet een broodje. Viviane wil babbelen tegen M.Moens

Alex: Wat maakt het uit? Dit is toch de moeite niet? ANDRE! Ik zie u zelfs slapen?

André schiet zichtbaar wakker. Neemt een fles Duvel uit zijn zak, doet het open en begint te drinken.

Alex: *(tegen Dirk en Peter)* En heren, vonden jullie de viering interessant of het schilderij?

Dirk: (Duits) Euh, alle zwei Herr pastoor.

Peter: Jaja, alle zwei Herr pastoor.

Alex: Ai den Duits in die Kerke.

Dirk: Ja zecher Herr pastoor.

Alex: *(fronst)* Zelfs niet iedereen van de kerkfabriek is hier. En jij daar, jij bent rustig een broodje aan het eten?

Wandelaarster: Ik wilde even pauzeren tijdens de wandeltocht.

Alex: Wandeltocht?

Wandelaarster: Ja, al dat volk buiten is voor die wandeling. *(lachend)* Ah, oei, jij dacht dat die allemaal op weg naar hier waren?

Alex: Hier verspil ik mijn tijd niet aan. *(roept)* Kom, allemaal buiten!

Wandelaarster: Ja maar het regent?

Alex: Buiten! Raus! *(Dirk en Peter als eerste, nogal gehaast)*

Viviane: *(opgewonden)* Spannend! Net zoals toen Jezus de handelaren uit zijn tempel gooide.

André: *(richting meester Moens)* Heeft Jezus ooit zijn kandelaren weg gedaan?

Meester Moens schudt zijn hoofd. Iedereen af behalve Alex en Elsje. (Kijken iedereen na). Elsje komt dichterbij.

Elsje: Je had er meer van verwacht, van je eerste viering?

Alex: *(fel)* Zeven man? *(hangt kazuifel aan kapstok op staander)*

Elsje: Het geloof beleeft moeilijke tijden.

Alex: En Amelie is ook al zo plots verdwenen.

Elsje: Soms hoor je, dat ondanks hun problemen, die meisjes toch terugkeren.

Alex: Dat kan ik niet geloven.

Elsje: Hoe lang heb je haar onderdak gegeven?

Alex: Paar dagen. We hadden een pact. Iets waar we samen aan werkten. Het is nu voltooid.

Subtiel kijkt Alex naar het schilderij.

Elsje: *(plagend)* Mag ik het niet weten?

Alex: *(denkt na)* Wacht, ze heeft mij eens verteld over een baanrestaurant! Een degoutante plek met de beste steak uit de streek. Zou jij André en meester Moens willen terug halen, Elsje?

Elsje: Ja hoor!

Elsje gaat af – Alex ruimt intussen wat op – ook albe uit en op kapstok - wat later komen André en meester Moens op, ze zijn in gesprek met elkaar. Moens weer eerbiedig knielen en kruisteken maken – André slaat naar de vliegen

André: Veel volk he meester? En dat voor te wandelen! Tegenwoordig moet ge al een uur stappen voor ge een café tegenkomt.

M.Moens: Ja, cafés zijn er niet veel meer.

Alex: André? Hebt gij ergens een wapen in huis.

André: Telt mijn vrouw mee?

Alex: Komaan! Het is dringend!

André: De oude tweeloop van mijn vader?

Meester Moens gaat naar het schilderij.

M.Moens: (glundert) Het schilderij hangt nu hier? Perfect. Mooie kleuren! Precies nieuw.

Alex: We moeten een verloren schaap terug naar de kudde halen!

M.Moens: (*ernstig*) Is er weer een schaap uit de wei van Edgard ontsnapt?

André: Hij moet daar ellentriek op zetten.

Alex: Beeldspraak. Ze hebben Amelie ontvoerd!

André: Wie is Annemie?

Alex: Amelie! Dat meisje dat ik onderdak geef. Komaan, mannen geen tijd te verliezen!

Alle drie stormen af.

Iets later komt Viviane op. Ze gaat tot vooraan de kerk, knielt en maakt kruisteken en gaat zitten met handen in bidhouding.

Nog iets later komt Flora op, met in haar kielzog Peter en Dirk (nog steeds verkleed als overdreven toeristen). Ze lopen recht achter elkaar, licht gebogen binnen. Tot Flora plots Viviane ziet zitten – Peter botst tegen Flora; Dirk botst tegen Peter.

Flora: (*fluistert*) Sttt, Viviane zit daar!

Ze sluipen met z'n 3 naar het schilderij – Viviane ziet ze niet – Flora doet teken aan Peter het schilderij af te nemen. Dirk doet teken op zichzelf dat hij het schilderij zal nemen en wil het nemen, maar maakt te veel lawaai door te struikelen. Viviane veert recht.

Viviane: Wat is dat hier allem... Flora?

Flora: (*stamelt, herpakt zich dan*) Dag Viviane, deze toeristen wilde nog enkele foto's nemen van het schilderij, maar dan van dichtbij. (*Dirk en Peter snappen het eerst niet, maar schieten dan hevig in actie. Ze nemen overdreven foto's van alle kanten*)

Viviane: Amai, we lokken nogal volk naar hier tegenwoordig met onze nieuwe pastoor, al die wandelaars, Duitse toeristen, wat gaan we nog meemaken. (*richt zich tot Peter en Dirk*) Koetentaag!

Dirk: Hallooooookes, lech bien... ein Berliner!

Peter: (*port Dirk*) Ich... auch... (*Viviane kijkt verward*)

Flora: De heren wilden snel nog wat foto's nemen maar moeten nu dringend verder, nicht war? (*Gericht aan Peter en Dirk*)

Dirk: Nicht? Welke nicht ... (*krijgt por van Peter*)

Flora duwt beiden voor zich de kerk uit, Dirk struikelt weer en ze strompelen buiten. Viviane draait haar om, knielt en maakt kruisteken en gaat dan ook de kerk uit.

Iets later komt Alex op met Amelie, Alex met de tweeloop in de hand, M.Moens en André erachter. Alex geeft de tweeloop aan André – deze geeft hem door aan Moens – Moens wil hem aan Amelie geven, die schudt neen, dan geeft Moens hem terug aan André. Alex bekijkt dit alles en neemt de tweeloop terug van André (al schuddend met hoofd). Ondertussen verloopt volgende tekst terwijl ze binnenkomen.

M.Moens: Een supportersbus van Liverpool moest eens in het Franse Lille zijn voor de Europese wedstrijd van hun club. Maar ze zijn gestrand in het Kempense Lille. Honderdvijftig kilometer verkeerd.

André: (*zucht*) Hoeveel keer heb ik u dat al horen vertellen?

M.Moens: Ik blijf dat geestig vinden.

Alex: Ik vind dat ook wel grappig.

André: Ik niet. Ik was toen die chauffeur. (*Alex lacht*)

Amelie: Zeg, maar hoe heb jullie mij gevonden?

Alex: De beste steak in het slechtste baanrestaurant? Zo staat het zelfs letterlijk in een recensie op Tripadvisor op internet.

Amelie: Toen Christian zei hij twee clients voor me had in die vieze toilette, ik niet durven hoop dat jullie waar. (*Amelie richt zich tot André en Meester Moens.*)

André: En dan pastoor Alex die zich op de wc had verstopt.

M.Moens: Die man op dat andere toilet, die was wel geschrokken.

André: Ja, wie zegt er nu: (*imiteert*) Excuseer meneer de pooier, maar daar zit iemand op het toilet die hier eigenlijk niets mee te maken heeft.

M.Moens: En wie zegt tegen de politie: Il avait un fusil avec silenceur!

Alex: Voor hetzelfde geld mist Christian mij niet op een haar na, maar schiet hij me door de kop. (*doet teken met tweeloop in de hand*)

M.Moens: God staat aan onze kant, en de heilige Zebedeüs ook!

André: Ze hebben hem opgepakt. *(Iedereen kijkt naar André)*
Jaja die Christian hé en Annemie is vrij.

Alex: Amelie!

Amelie: Ik toch niet gerust. Christian: riep 'Als ik u beu ben, ik u dump.
Maar niemand, niemand, pakt iets van mij af.'

André: We gaan in het Duifke eentje drinken!

Amelie: Ik ga wat rust.

André: Niks van! Eerst mee ene met ons drinken! Heb dorst begot!

*Iedereen af, behalve Alex; die hangt tweeloop over de schouder en
haalt het schilderij van de muur en gaat dan af (buiten). De scène is
even leeg (lichte muziek)*

*Wat later komen Dirk en Peter op (terug normale kleren aan). Ze kijken
rond en dan wijst Peter naar de plek waar het schilderij hing.*

Peter: Hier hing dat toch??

Dirk: Ja, zijt ge zeker?

Peter: Maar gij waart daar toch bij?

Dirk: Het is duidelijk weg.

Peter: Ja dat zie ik ook *(boos)* maar ge ziet het nageltje toch duidelijk
hangen he! Daar heeft gene frigo aan gehangen!

Dirk: Schatteke, ge zijt overspannen. Zo'n toon hoeft je tegen mij niet
aan te slaan.

Peter: Sorry. Ik ben inderdaad wat overspannen.

Dirk: We zijn wij overal te laat, vrees ik.

Peter: Die is er serieus mee aan het rammelen, die pastoor!

Dirk: Ai Ai, Ik ken iemand die niet content gaat zijn.

Peter: Maar nu weet wel ik waar onze pastoor echt woont.

Dirk: Alleee, van wie weet gij dat?

Peter: Een vriend van bij de politie heeft zijn nummerplaat nagetrokken.

Dirk: Een vriend? Of een ex. *(jaloerse blik)*

Peter: Ja, ik heb een ex een berichtje gestuurd.

Dirk: Mag ik eens lezen?

Met tegenzin laat Peter zijn smartphone zien. Dirk begint te lezen.

Dirk: Bedankt Claudio! We moeten dringend nog eens afspreken.

Peter: (onwennig) Ja, je moet iets typen hé.

Dirk: Afspreken, daar kan ik in komen. Maar dringend?

Peter: Nu niet, schat! We gaan dat schilderij bij meneer pastoor zijn echte thuis halen!

Peter en Dirk gaan af.

Even later komen Meester Moens, André, Flora, Viviane en Elsje op. Kijken zoekend rond.

M.Moens: Hier is hij precies ook niet.

Viviane: Maar waar is mijnheer pastoor dan?

Elsje: Hij zou ons nooit verlaten!

M.Moens: Hier moet een logische verklaring voor zijn.

Flora: (nukkig) Volgens mij hé, heeft hij ons goed liggen gehad. Hij heeft jullie allemaal voor zijn kar gespannen.

Amelie komt op. André pakt zijn gsm en begint te bellen, loopt ondertussen af in sacristie.

Amelie: Wat is gebeurd?

Viviane: Mijnheer pastoor is verdwenen.

Amelie: Wat. Dat niet kan?

M.Moens: Pastoor Alex is ons niet gevolgd toen we uw terugkeer gingen vieren in *het Duifke*. Dus we zijn eens terug hier komen kijken waar hij bleef.

Flora: Ze zeggen dat de rekening leeg is, 400.000 Euro... weg!

M.Moens: (ziet dat schilderij weg is) Het schilderij is ook verdwenen!

Amelie: (wanhopig) Maar...maar. Hij, hij heeft mij gered. Hij om mij geef!

Flora: Een schijnheilige egoïst, ja! Ik had altijd al een slecht voorgevoel. Zo ziet een pastoor er niet uit. Zo gedraagt een pastoor zich niet.

Elsje: Ik kan het echt niet geloven.

M.Moens: Ons een rad voor de ogen gedraaid? Met de grootmeester aan de haal?

Viviane: Het is gedaan met deze parochie. Alles wordt verkocht. Ze gaan hier een shopping paradijs neerpoten.

André komt op uit sacristie.

André: Ik heb met het bisdom gebeld. Ze kennen daar geen pastoor Alex.

Flora: *(fel)* Ik wist het. Bedrieger!

Elsje: *(wanhopig)* Neen!

Elsje laat zich op een kerkstoel vallen.

Amelie: Hij vroeg me om hem te vertrouwen. Ik heb voor hem...

Flora: *(onderbreekt, fel)* Een charlatan was het!

M.Moens: Wij hebben ons leven dan voor niets geriskeerd?

Amelie: Merci!

M.Moens: Ja, zo bedoel ik het niet.

Amelie duizelt en ze gaat langs links af. Aan de rechterkant komt Didier op.

Didier: Amai, zoveel volk in de kerk? Da's nieuw.

Meester Moens, Flora, André en Viviane gaan af (met de ogen draaiend). Enkel Elsje en Didier blijven over.

Didier: Wat is 't? Waarom hangt ge daar zo in die stoel als een slappe handdoek. Zijt ge zwanger? Da's goed, dan moeten we niet meer proberen. Dan kan ik eens op tijd gaan slapen.

Elsje: Ik ben niet zwanger.

Didier: Doeme, ik zou thans eens graag op tijd kunnen gaan slapen... Want vandaag op het werk nog, allemaal achterlijke idioten! Maar ja, ik heb mijn schaapjes tenminste op het droge. Dankzij mijn vennootschap betaal ik nul belastingen. Niets!

Elsje: *(afwezig)* Je rijdt dus met je Porsche op het vak dat de gewone mensen betalen.

Didier: Ik draag tenminste niet bij aan dat circus hierachter. Die onnozele klokkentoren. Dat de fiscus het geld bij die kerkfabrieken maar gaat halen. Die zitten op bergen geld.

Elsje: Zaten. Het is weg.

Didier: Geloof moesten ze afschaffen. Ik ben een man van de wetenschap, een Darwinist!

Elsje: Veel mensen halen er hun steun uit.

Didier: Die gebouwen afbreken en een andere bestemming geven.

Elsje: Jij denkt alleen maar aan geld. Geld en uzelf.

Didier: (*poeslief*) En aan u! We gaan samen een mooi kindje maken. Het zal al onze beste eigenschappen hebben. Da's het enige wat je de komende jaren moet doen: voor ons boeleke zorgen!

Didier snuffelt aan Elsje.

Didier: Wat ruik ik? Sigaretten? Zijt ge nu nog niet gestopt?

Elsje: Stress.

Didier: Waarvan kunt gij stress hebben? Van naar de bakker te gaan?

Tijdens volgende tekst gaan Elsje en Didier af.

Elsje: Ja, waarom zou ik van de bakker geen stress krijgen?

Didier: Och, gij weet niet wat stress is gij...

Elsje: Neen? Ik zal u eens iets vertellen...

Didier: Ja, waarvan krijgt gij nu stress?

Elsje: Awel he, ... (*uitstervend*)

Amelie komt langs links op en kijkt ze na.

Amelie: Ai Ai, bagarre in de huishouden.

Terneergeslagen ploft ze zich neer op een kerkstoel.

Amelie: Iedereen heeft mij in de steek gelaat. Toute ma vie. Pourquoi? Ik dacht hij anders was. Zijn de mensen ekt zo slecht? Is er dan geen confiance meer? De slekterik hebben altijd keluk.

Amelie begint te snikken.

Amelie: (huilend) Iedereen kebruikt mij.

Amelie staat op en gaat af in sacristie. Iets later komen André en Meester Moens op, gevolgd door de roddeltante.

André: Met de noorderzon verdwenen.

Roddeltante: Toch nogal iets hé, die nieuwe pastoor. Hij zou al in den Amerikke zitten met het geld van de kerkfabriek.

M.Moens: Je hoort van alles, hé.

Roddeltante: Naar het schijnt had de pastoor ook een seksslavin. Sms in de kelder ... met zwepen en al he.

André: Dat had ik nog niet gehoord.

Roddeltante: André? Meester Moens? Jullie kenden die gast toch goed?

André: Neen, neen, echt niet!

Roddeltante: Ok, want het zou me verbazen dat jullie niks hiervan zouden weten anders.

M.Moens: Wij hebben nooit iets gemerkt. Het is een deftige man.

André: Ja hoor, en hij drinkt ook graag een Duvel.

Roddeltante: Ah ja? Drinkt hij?

M.Moens: Niet genoeg om er over te roddelen! Als het dat is wat ge moest weten!

Roddeltante: Jammer.

André: Kom, we gaan naar 't *Duifke*. Ik heb dorst met zo over drinken te praten.

Iedereen af. Wat later komt Flora op. Ze knielt voor het altaar en maakt een kruisteken. Dan komen Peter en Dirk op. Dirk draagt het schilderij.

Peter: Eindelijk het schilderij. Nu content, mama?

Flora: Moest daarvoor een pastoor sterven?

Peter: Ik had ook liever koeien blijven melken, maar ja, we zijn failliet gegaan he.

Dirk: We hebben het schilderij en het geld.

Flora: Moest je hem (*wijzend naar Dirk*) eigenlijk hierbij betrekken?

Peter: *(geïrriteerd)* Mama, begin weer niet. Je bent altijd al tegen onze relatie geweest. Ik ben het daar al eens voor afgetrapt. Ik ben homo en daar is niks tegen te beginnen.

Dirk: En gelukkig dat hij is, met mij, he pluisje?

Peter: Viviane had me daarstraks bijna herkend, na al die jaren!

Flora: Ze heeft u niet herkend.

Peter: Ik hoop het maar.

Flora: Uw vader...

Peter: Pa heeft ons goed liggen gehad, mama. Door hem hebben we ons in de schulden moeten steken voor de nieuwste melk installaties.

Flora: Geen slecht woord over uw vader!

Dirk: We hebben eindelijk het schilderij!

Flora: We waren er al een paar keer kort bij, totdat die onnozelaar Alex hier in de parochie neer streek. We hebben ons goed herpakt.

Dirk: *(mokkend)* Dankzij die Claudio van de politie. Zeker dat ze alleen Alex verdenken?

Flora: Tegen dat ze alles ontdekken, zijn we hier al lang weg.

Dirk draait wat met het schilderij en bekijkt het van alle hoeken.

Dirk: Allez, een echte Van Gogh. Wat zou zo iets waard zijn?

Peter: Genoeg om de rest van ons leven ergens op een eiland cocktails te drinken.

Dirk keert het schilderij om. Er pinkt een rood lichtje (of iets anders)

Dirk: Wat is dat hier achteraan op die kader? Daar pinkt een lichtje.

Flora: Laat eens zien.

Dirk: *(gilt)* Een bom?

Peter: *(neemt schilderij)* Zeg, dat het godverdomme niet waar is hé. Een GPS.

Alex komt op, de tweeloop stevig in de handen geklemd. In zijn kielzog volgen Amelie, Elsje, André en meester Moens.

Alex: Niet vloeken in de kerk! Meneer pastoor hoort alles.

Dirk: Een gps?

Alex: Wie had dat gedacht, hé? Geef dat schilderij maar hier en trap het snel af, voor er ongelukken gebeuren.

Flora, Peter en Dirk gaan snel af.

M.Moens: Wie had dat nu verwacht?

Viviane: Flora, wie had dat gedacht?

Elsje: Al het geld van de rekening willen plunderen én dat schilderij stelen. *(Elsje gaat dichterbij Alex staan)* Echt moedig van u.

Alex: Vroeger zou ik het misschien gedaan hebben. Alles gehouden.

Viviane: We dachten even dat je ons allemaal belogen had.

Alex: Ik weet nog niet of mijn roeping sterk genoeg is. Maar ik wil hier toch één keer iets speciaals opdragen.

Elsje: *(fonkelend)* Iets wat ze hier nog nooit gezien hebben.

Alex: En gehoord! Daarvoor heb ik u nodig.

M.Moens: Ik ben blij dat we het schilderij nu kunnen tonen. Ik heb een kenner gebeld en...

André: *(onderbreekt)* ... Alex, bij het bisdom kennen ze u niet?

Er valt een pijnlijke stilte. Iedereen kijkt Alex aan.

Alex: De administratie gaat daar verschrikkelijk traag.

Iedereen lacht en gaat af. Alex draagt het schilderij.

(Mysterieuze muziek)

Daarna komt Christian op. Rustig kijkt hij om zich heen. Wat later komen Peter en Dirk op geslopen.

Peter: Verdoeme, het lukt echt niet he!

Christian: *(stond met rug naar ingang)* Excuseer?

Christian haalt zijn revolver boven en richt die op Peter en Dirk.

Christian: Geef me een goede reden waarom ik de trekker niet moet overhalen.

Dirk: Dat maakt plekken, die ge er niet meer uit krijgt.

Peter: Steek dat even weg, dan kunnen we praten.

Christian laat zijn revolver wat zakken.

Peter: We hebben allemaal meneer pastoor wat onderschat. Daar zijn we het over eens?

Christian: Misschien.

Peter: Ik stel voor dat we nu samenwerken.

Dirk: De krachten bundelen. Mannen onder elkaar. Hihi.

Peter: Zo krijgt gij het meisje terug.

Dirk: En wij een schilderij waar ons bomma aan gehecht was. Een Van Go...

Peter stoot Dirk aan.

Dirk: Aaaahh Seeeeeg.

Christian: Schilderij?

Peter: Kom, we gaan ergens anders vergaderen. Zie dat beeld daar staan kijken. Daar krijg ik de kriebels van.

Peter, Dirk en Christian gaan af.

Alex en Elsje komen op. Elsje sleept een discobar mee, met lichten en draaitafel. Alex draagt het schilderij en hangt het terug op aan de nagel waar het reeds hing.

Terwijl Elsje de discobar installeert en uittest, zet Alex alles klaar voor de viering. Hij haalt de beker en de wijn uit de sacristie. Haalt een flesopener en ontkurkt de fles. Proeft dan de wijn als een echte sommelier. Ondertussen test Elsje flarden van liedjes en doet daarop enthousiast mee (Kiss van Prince, God Is A DJ van Faithless en Beat It van Michael Jackson, etc.)

Alex gaat dan terug af en ondertussen komen Meester Moens, André, Viviane, Amelie, de roddeltante, de koerier, Tine, Sabine en nog wat figuranten op. Ze maken allemaal op hun eigen manier een kruisteken en gaan zitten.

Elsje zet de discobar stil en staat geïnstalleerd met de discobar rechts voor. (Elsje trekt aan bel) Alex komt zeer zelfzeker op, met theatrale armgebaren links en rechts.

Alex staat nu vooraan met armen wijd.

Alex: Beminde Gelovigen

Gisteren ging ik naar de cinema. *(Doet teken aan de mensen in de kerk om mee te doen)*

Iedereen: *(aarszelend)* Olé Ola

Alex: U weet wel met zo'n doek en een camera

Iedereen: *(iets minder aarszelend)* Olé Ola

Alex: En wat ik daar zag, heeft mij blij gemaakt.

Iedereen: *(steeds enthousiaster)* Olé Ola

Alex: Wat ik daar zag, heeft mij diepgeraakt.

Iedereen: Olé Ola

Alex: En ik bezweer u beminde gelovigen...

Ondertussen staat Elsje klaar als een DJ – met hoofdtelefoon op en ze zet de muziek op.

*Het ging vooruit (ging vooruit) Het ging vooruit (ging vooruit)
Het ging vooruit (ging vooruit) Het ging verbazend goed vooruit
Het ging vooruit (ging vooruit) Het ging vooruit (ging vooruit)
Het ging vooruit (ging vooruit) Het ging verbazend goed vooruit
Etc...*

Iedereen veert recht en danst en springt in 't rond. Iedereen volgens zijn eigen stijl (typetjes aanhouden).

Al dansend gaat iedereen af, ondertussen dooft de muziek uit (Elsje blijft aan de discobar). Alex gaat af in sacristie en komt iets later omgekleed terug op.

Elsje: Dat was heftig, amai.

Alex: Jij hebt dat geweldig gedaan, Elsje!

Elsje: Zoiets heb ik nog nooit meegemaakt.

Elsje komt dicht bij Alex staan. Ze kijken elkaar langdurig aan.

Alex: Het was er boenk op.

Elsje: Jij bent er boenk op.

Elsje wil Alex kussen. (intussen muziek: Bilitis) Hun lippen raken elkaar even aan. Maar Alex duwt haar zachtjes achteruit.

Alex: Ik kan het niet.

Elsje: Je gelofte?

Alex: Neen. Ik mag die fout niet nog eens maken.

Elsje: Hoe bedoel je?

Alex: Ik ben geen echte pastoor.

Elsje: Echt verschieten doe ik daar niet van.

Alex: Ik kreeg een paniekaanval, Viviane vroeg of ik de pastoor was en ik weet niet waarom ik ja zei.

Elsje: Je hebt hier wel indruk gemaakt.

Alex: Niet zonder slag of stoot.

Elsje: Vind je het toch niet vreemd dat je hier net op de juiste moment neer streek?

Alex: Dat was toeval.

Elsje: Ja, toeval. Het leven is toeval.

Alex: Elsje, laat je man zitten en jaag je eigen dromen achterna. Een leven is te kostbaar om u zo weg te cijferen.

Elsje: Bedankt voor alles, Alex.

Elsje en Alex geven elkaar een knuffel. Meester Moens, André, Viviane en Amelie komen op. Elsje en Alex laten elkaar verschrikt los en voelen zich betrappt.

Achter de hele bende komt Peter op, hij houdt hen met een revolver onder schot.

Peter: Ah, mijnheer pastoor, sorry voor het storen. Dat was gezellig precies.

Iedereen zitten (*roept*) Ik heb nog iemand bij!

Christian komt op.

Christian: Ik hou ook wel van een goede voorstelling, met lekker veel gevoel voor drama... (*Christian neemt de revolver over van Peter*)

Amelie: Nonnn!! Oe kan dat? Hij was toch arresté!

Christian: Niemand kan mij wat, want ik lever de commissaris jong en strak vlees. Hier eindigt het voor jullie!

Alex: Wat ben je van plan?

Christian: Jij bent geen echte pastoor en dat zette me aan het denken.

Viviane en de anderen fluisteren geschokt.

Alex: Aan het denken? Dat zal pijn gedaan hebben.

Christian: Lach maar. Je voelde je waarschijnlijk onoverwinnelijk na het behalen van dat kleine succesje in dat baanrestaurant.

Alex: Jij hoort thuis in een gevangenis of een gekkenhuis.

Christian: We vermoorden hier iedereen en we steken dit gebouw in de fik. Dan ben jij de gek, want een gekke sekteleider en zijn volgelingen komen om in een brand.

Peter: De kerk is zo verwoest dat ze afgebroken moet worden. Mijn ma kan dan...

Christian: ... Wie zegt dat jij mocht spreken?

Peter: Seg, ik heb u er bij gehaald hé.

Christian: Denk je dat ik haar hier zou laten?

Peter: Wij de Van Gogh en jij het meisje.

Christian: Van Gogh?

M.Moens: Als ik mag, meneer de crimineel. Van Gogh had rond 1880 geen nagel om aan zijn gat te krabben. Op weg naar Brussel is hij hier beland...

Alex: Hebberige kloodzakken!

Christian: *(uitzinnig van woede)* Iedereen zwijgen! *(ijsbeert even)*

Alex: Waren ze niet met twee?

Peter: Goede vraag, mijnheer pastoor. Dirk is op dit ogenblik bij uw vrouw.

Alex: *(roept)* Wat?

Peter: Daar verschiet je van hé? Gewoon uw nummerplaat laten opzoeken...

Christian: Door Claudio?

Peter: Ja. Hoe weet jij dat?

Christian: Dirk heeft me erover verteld.

Alex neemt zijn smartphone.

Peter: Hela, niet bellen, jij!

Alex: (kordaat) Ik bel wel.

Peter: Dan schiet ik u neer!

Alex: Als jullie mij toch gingen neerschieten, dan steekt het niet op vijf minuten. Ik wil mijn vrouw horen!

Christian maakt dreigende bewegingen. Alex zet zijn telefoon tegen zijn oor.

Alex: (emotioneel) Ja, schat. Wat? Zijt ge ajuinen aan het snijden? Wacht, wacht, er is mogelijk een inbreker in huis. Ja zulle.

Een tijdje luistert Alex gespannen. Reageert overdreven.

Alex: (roept) Wat is er gebeurd? Goed! Neergestoken? Hij stond ineens achter u en ge verschrok? Dat kan ik goed begrijpen.

Peter: Wat? Is Dirk neergestoken? (Slaakt hoge gil)

Peter zakt jammerend in een stoel begint te huilen.

Christian: Waar was ik gebleven? Ah ja. Meneer pastoor, ook ik ken mijn klassiekers. Vooral koning Salomo en zijn oordeel.

Theatraal duidt Christian eerst het schilderij en dan Amelie aan.

M.Moens: (twijfelend) Ja...euh... Helemaal klopt het toch niet.

Christian: Wat nu weer?

M.Moens: Bij Salomo was één kind de reden van het twistpunt. Hier laat je hem kiezen tussen Amelie en het schilderij.

Christian: Ik laat niemand kiezen.

M.Moens: Dan heeft koning Salomo hier niets mee te...

Christian: (brult) Zwijg!

Meester Moens krimpt wat in elkaar.

Peter: Dat schilderij is voor ons.

Christian: Als dat echt een Van Gogh is, dan pak ik het ook mee.

Peter: Ik dacht het niet.

Christian dreigt met zijn geweer.

Christian: Ik dacht het wel. Zitten!

Peter: Ik dacht het ook. *(Peter gaat met tegenzin zitten.)*

Christian: Wat een idioten hier. Hoe rapper deze kerk afbrandt, hoe beter.

Peter: Neen, ik blijf toch niet zitten.

Peter veert recht. Christian dreigt en dwingt Peter terug te gaan zitten.

M.Moens: (ondertussen) André, ik denk dat het nu het moment is om te ontsnappen. André?

Meester Moens kijkt naast zich en merkt dat André ingedommeld is.

M.Moens: André, hoe kunt gij NU in slaap vallen?

André schiet wakker. Pakt een Duvel uit zijn jas, opent die en geeft die aan Moens. Neemt dan zelf ook ene. Ze klinken.

Christian: Geef nu rustig dat schilderij.

Amelie gaat rustig met het schilderij naar Christian en slaat dan plots met het schilderij. Het hoofd van Christian steekt door de kader heen. Peter gilt en stort zich op Christian. Na de schermutseling wankelt Christian overeind, pistool nog steeds in de hand.

Alex: Tijd voor Zebedeüs!

Christian: Wat??

Alex werpt het heiligenbeeld naar Christian. Die vangt het op en laat daardoor zijn pistool vallen. Amelie pakt het pistool dat gevallen is en richt het op Christian.

Didier komt op.

Elsje: (zucht) Nu is die van mij al daar!

Didier: (boos) Ah, mijnheer pastoor! Jij maakt mijn vrouw haar hoofd gek?!

Didier wil Alex een klap geven, die duikt weg en Viviane krijgt een slag in het gezicht. Ze valt neer op een stoel.

Viviane: (jammerend) Dat is nu al de tweede keer!

André: Ah, gij zijt die bruid die mijn vrouw slaat! (drinkt Duvel leeg en dreigt met het flesje – Ook Moens drinkt Duvel leeg en dreigt met het flesje)

Didier schrikt en zet het op een lopen. André, Moens & Elsje achtervolgen hem. Ze lopen af.

Amelie: (pistool gericht op Christian en Peter). Allez! En avant naar de police! (Christian, Peter & Amelie af)

Alex zet het beeld terug en wil omdraaien om achter Amelie te volgen. Dan komt Leen binnen. Alex verschrikt.

Leen: Alex, eindelijk heb ik u gevonden. Ik moet u iets vertellen!

Alex: Oei Oei, ja het is tijd dat we eens praten.

Leen: Ik heb me jaren weggecijferd voor u. Dat gevoel met uw secretaresse heb ik door de vingers gezien. Ik had daarna ook iets met iemand anders gehad...

Alex: Ah bon, da's nieuw voor mij. Met wie?

Leen: Niet dat het er nog toe doet, maar met mijn Squmba-leraar.

Alex: Squmba?

Leen: Een aerobic- achtige les om af te vallen.

Alex: Weer zo'n rage?

Leen: (zucht) Squmba is gebaseerd op bewegingen van vogels, want vogels zijn nooit vet.

Alex: Nee, van voge.... word je niet vet. Je begint ze allemaal, maar houdt geen enkele vol.

Leen: Meneer zal eens les gaan geven in volhouden.

Alex: Ik heb geen zin in ruzie.

Leen: Ik ook niet.

Het is even stil.

Alex: Ik begrijp dat het allemaal niet gemakkelijk voor u is geweest.

Leen: Niet makkelijk?

Alex: Alles wat je over me zei, was waar. Ik was een eikel.

Leen: Meneer gaat ergens pastoor spelen. Pastoor?

Alex: Ik deed alsof ik een priester was, maar ik heb mensen echt kunnen helpen.

Leen: Dat kan best zijn. Maar daardoor stond er hier wel iemand in de keuken om mij te kidnappen of te verkrachten of ik weet niet wat.

Alex: Verkrachten denk ik niet, maar bon, het werd allemaal wat gevaarlijk, dat geef ik toe.

Leen: En dan een Van Gogh?

Alex: Ja, het bleek een echte te zijn.

Leen: En kapot gesmeten?

Alex: Ja, om die Christian te stoppen

Leen: Schoon amai

Alex: Leen, ...

Even blackout – muziek Vincent – Don McLean

Na een tijdje muziek fade out en Meester Moens komt op.

M.Moens: *(mijmerend)* Een grootmeester in deze parochie.... Vernietigd! Flora in de gevangenis. Christian in de gevangenis. Peter in de gevangenis. Dirk in het ziekenhuis. Daar kwam dan Claudio op bezoek en dan zijn die een koppel geworden.

Viviane en André komen gehaast opgelopen.

Viviane: De bordjes 'Te Koop' zijn al weer weggehaald. Die hebben er ook niet lang gestaan.

André: Wie heeft de pastorie en de kerk dan gekocht?

Viviane: Het is zover! Ze gaan hier een shopping paradijs zetten!

M.Moens: Tijden veranderen. Het was allemaal leuk, zolang het duurde.

André: Of torenflats? Vanop de bovenste verdieping kunnen ze mij in de zetel zien zitten.

Viviane: Liggen.

André: Wat?

Viviane: Liggen. Jij ligt altijd in de zetel.

André: Weg privacy!

Alex komt op. Amelie volgt hem.

Alex: Hebben jullie je brievenbus al gelicht?

M.Moens: Ah, wie we daar hebben. Daarnet was de postbode nog niet langs geweest.

Elsje komt op, ze heeft een brief in haar handen.

Elsje: *(leest)* Gooi nooit je dromen overboord. Groetjes, Alex.

Elsje bekijkt Alex dromerig.

Elsje: Ik heb Didier verlaten. Ik ga verhuizen.

Alex: Goed zo! Wat nu een moeilijke beslissing lijkt, zal later een goede beslissing blijken. Trouwens, er zit nog een briefje bij.

Elsje neemt nog een briefje uit de enveloppe en ze begint te lezen.

Elsje: *(roept)* Een miljoen euro?

Alex: Ja, voor ieder van jullie. En de kerk en pastorie blijven van de parochie.

André: Als je een ezel hebt die geld...

Viviane: *(onderbreekt)* Ik snap het niet!

Amelie: Om af te kick liet Alex mij een kopie van de schilderij maak.

M.Moens: Het schilderij is dus niet vernietigd?

Alex: Neen! Toen Peter en Dirk opdoken, zette dat mij aan het denken. Daarom vroeg ik Amelie die kopie te maken.

Elsje: Zie je wel dat dit alles geen toeval is?

Viviane: Zouden wij ook al de brief hebben? *(Viviane af)*

Didier komt op.

Didier: *(smekend)* Elsje, geef me nog een kans. Ik weet niets liggen in huis. *(laat zich op zijn knieën vallen)*

Elsje: Het spijt me Didier, we verschillen echt te veel.

Didier: *(al recht staand)* Mijn minnares zei al dat dit geen goed idee is.
(Gaat weg, direct terug ware aard)

Alex: *(naar Elsje)* Je verdient beter. Je verdient ... het beste! *(Naar elkaar toe)*

Viviane komt op met brief.

Viviane: Hij heeft gelijk! Wij zijn ook rijk!

Viviane en André maken een vreugdedansje. André begint Duvel uit de delen. Eén voor één haalt hij een flesje uit een zak (en uit sjakkosj van zijn vrouw) en geeft aan Alex, M. Moens, Elsje, Amelie, Viviane en hemzelf. Dit gebeurt tijdens de volgende conversatie.

M.Moens: Pastoor Alex toch! Je bent het beste wat onze parochie ooit is overkomen.

Alex: Meester Moens, uw brief zal ook al wel toegekomen zijn. En weet je wat nog? Ik blijf!

André: Hoe kan dat? Je bent toch geen echte pastoor.

Alex: Ik word de nieuwe diaken!

Viviane: Een mirakel!

André: Daar drinken we op! (Iedereen heft flesje Duvel!)

Alex doet teken aan Elsje om naar discobar te gaan.

Alex: Zwijg me van de gasten die goed kunne zuipen.

Iedereen: Olé Ola!

Alex: Je moest eens zien hoe ze 's nachts naar de WC-pot kruipen.

Iedereen: Olé Ola!

Alex: En ik bezweer u beminde gelovigen...

Ondertussen staat Elsje klaar als DJ – met hoofdtelefoon op en ze zet de muziek op.

*Het ging vooruit (ging vooruit) Het ging vooruit (ging vooruit)
Het ging vooruit (ging vooruit) Het ging verbazend goed vooruit
Het ging vooruit (ging vooruit) Het ging vooruit (ging vooruit)
Het ging vooruit (ging vooruit) Het ging verbazend goed vooruit
Etc...*

*Iedereen danst en springt in 't rond. Iedereen volgens zijn eigen stijl
(typetjes aanhouden).*

Het doek valt.

Dit is een alleen lezen exemplaar